

نالی له کیشمه کیشمی دوالیزی وشه و واتای رهوانیژی کوندا

سهنگەر نازم حوسین حمهد^۱، دهریا جهمال ههویزی^۲

^{۱،۲} بهشی کوردی، فهکهلتی پهروهرد، زانکوی کویه، ههریمی کوردستان، عێراق

پوخته

ههر له کۆنهوه ئهدهب روهی له رهوانیژی کردوو، ئهگهر پرسین رهوانیژی چیه؟ دهتوانین بڵین رهوانیژی ههموو ئهوه هونهر و دهستورانه دهگرێتهوه که دهبن به مایه بهخشی جوی و رهوانی به وته و دهرپینهکان، بۆ ئهدهب نهتوانیوه ین رهوانیژی ههلبکات. تهانهت زورجار واپیناسی ئهدهب کراوه که جۆره دهرپینهکه خاوهن رهوانیژییهکی بالابه و بههۆی ئههوه له قسهی ئاسایی جیادهبینهوه، نووسهر له پرۆسهی داهینانی بهرههمی ئهدهبیدا بۆ ئهوهی بهرههههکهی چیژ بیهخشی، هههمیشه پشت بهوه هونهره رهوانیژییهکه دههستیت که له سهردهمهکهی خۆیدا باون، زورجاریش پیناوه و ههلسهنگاندنی تیوان دوو بهرهههه بههۆی ئهوه هونهره رهوانیژییهکه بووه که له دهقهکاندا بهکارهینراوه. واتا ههر کاتیک دهقیکی ئهدهبی به زۆرتین هونهری رهوانیژی رازایتهوه، ئهوا به لای زۆر له رهنهگرانهوه به دهقیکی بالا سهیرهکرا، ههرچهنده ئهوه ههلسهنگاندنه له سهردهمهکهوه بۆ سهردهمیکی تر جیاوازه.

کاتیک دهمانهوت قسه لهسه رهوانیژی له ئهدهبی کوردیدا بکهین، دهتوانین بڵین ئهدهبی کوردی له دوو ئاراستهوه کاریهگری رهوانیژی عهرهبی لهسه رهوه: یهکهمیان له ریگهی فارسهکانهوه، ههروهک چون شتهکانی دیکهی کلاسیکی له فارس وهرگرتوو، رهوانیژییهکهشی لێخواستوون. دووهمیان: راستهوخۆ له عهرهبهوه وهرگرتوو، ئهوه ئاراستهیه کاریهگرییهکهی کهمتر بووه، زۆرینهی شاعیرانی کورد دهکونه ژیر چهتری ئاراستهیه یهکهم، ئهههه ئهوه ناگهیهنت که کورد پیناگا بووه لهو کیشه و مملانییهی تیوان رهوانیژکاره عهرهبهکان، به پینچهوانهوه زانیارییهکی زۆریان لهو بوارهدا ههبووه و یهکیکیش لهمانه (نالی)یه. بۆ یهکهمجاره له توێژینهوهیه کهدا به شیوازیکی پراکتیزهیهانه باس له رادهی کاریهگری نالی به رهوانیژی عهرهبی دهرخهیت.

وشه سهرهکیهکان: وشه، واتا، نالی، جاجز، گورگانی.

۱. پێشهکی

دیاره ئهدهبی کوردیش وهک یهکیک له ئهدهبهکانی خۆرهلات له دوو ئاراستهوه کاریهگرییهکی زۆری رهوانیژی عهرهبی لهسه رهوه: یهکهمیان رهوانیژی عهرهبی له ریگهی فارسهکانهوه، واته ههروهک چون شتهکانی دیکهی کلاسیکی له فارس وهرگرتوو، رهوانیژییهکهشی لێخواستوون.

دووهمیان: راستهوخۆ له ریگهی عهرهبهوه، ئهوه ئاراستهیه کاریهگرییهکهی کهمتر بووه، زۆرینهی شاعیرانی کورد دهکونه ژیر ئاراستهیه یهکهم، ئهههه ئهوه ناگهیهنت که کورد پیناگا بووه لهو کیشه و مملانییهی تیوان رهوانیژکاره عهرهبهکان، به پینچهوانهوه زانیارییهکی زۆریان لهو بوارهدا ههبووه.

ناوینشانی توێژینهوهیه که بریتیه له: (نالی له کیشمه کیشمی دوالیزی وشه و واتای رهوانیژی کوندا)، که له پێشهکیهک و دوو بهش پینکهاوتوو، له بهشی یهکهمدا (وشه و واتا له رهوانیژی کوندا) لهم بهشهدا به تیۆری باس له کیشه و مملانیی زانایانی رهوانیژی عهرهبی کراوه لهبارهی وشه و واتاوه، له بهشی دووهمدا بهناوینشانی (نالی له کیشمه کیشمی دوالیزی وشه و واتادا) رهنهگدانوهی ئهوه ئهوه مملانییه لهناو شیعهرهکانی نالی تیشکی خراوتهسه، له

ئهدهب وهک لایهنیکی ژبایری و معریفهیهکی تایهت به مرؤف، ههر له کۆنهوه روهی له رهوانیژی کردوو و نهتوانیوه ین ئهوه ههلبکات، تهانهت زورجار بوونی رهوانیژی له دهقی ئهدهبیدا تهنا وابهسته نییه به زانین و ئهزمونهوه، تهنا له دهقی نووسراودا چاومان به رهوانیژی ناگهوت، بهلکو دهقه فۆلکلورییهکانیش لهم رهگزه خالی نین، کهواته رهوانیژی لایهنیکه زمان دهیسه پینیت و له زمانی خهلی رهشۆک و بهرههه فۆلکلورییشدا ههر ههیه.

گوفاری زانکوی کویه بۆ زانسته مرؤفایهتی و کومه لایه تیه کان، بهرگی ۶، ژماره ۲ (۲۰۲۳)

ریگههوتی: وهرگرتن ۱ ئایار ۲۰۲۳؛ پهسهندن: ۳۰ ئایار ۲۰۲۳
توێژینهوهی ریکخراو: له ۸ ئایار ۲۰۲۴ بۆ لۆکراوتهوه.

پههلی توێژهر: sangar.nadhim@koyauniversity.org

darya.jamal@koyauniversity.org

مافی چاپ و بۆ لۆکراوتهوه © ۲۰۲۳ سهنگەر نازم حوسین حمهد، دهریا جهمال ههویزی

کههشتن بهم توێژینهوهیه کراویه له ژیر رهزانهندی - 4.0 CC BY-NC-ND

زمانه وانان ئەگەر پێوهندی به بابەتی ئیججازی قورئانییه وه نه بویه، ئەو زانایانە دوانەیی وشە و واتایان پەبوه مستکرد به بابەتی ئیججاز بۆ ئاشکرادکردنی نەبێنیه کانی قورئانی پیرۆز و درخستنی نەینی ئیججازی زمانه وانی قورئان (کریه، ۲۰۱۵: ۲۴۷).

هروهها ئەم جۆره فرزرکردنە وانا به سهسر وشه يا وشه به سهسر وانا، شتیک نیه جگه له جیاوازی جیهوهری مەزههبی، زۆریه ی ئەو زانایانە به هۆی جیاوازی ژینگه زانستهیه کانیان بۆ سهسر چەند مەزههه بیهکی کهلامی دابهش بپووین که له مێژووی ئیسلامدا هه بوون، لهوانه مەزههه بی موعتهزیهلی و مەزههه بی ئەشعهری (کریه، ۲۰۱۵: ۲۴۶). دوریش نیه ئەمجۆره بیرهکدهنه وه به کارگهری بۆچوونی بیرمەندان یۆناتی هاتیه تیه کایه وه، چونکه زۆر بهر له عه ره به کانی فهیله سوفا نی یۆنان باسی پێوهندی ئیوان وانا و وشه یان کردووه. ئەفلانون وا سهیری کردووه که پێوهندییه کی سهروشتی له ئیوان وشه و واتادا هه به، بهلام ئەم پەبوهندییه لای ئەرسۆ ره تکراره توه وه به برۆای ئەو پەبوهندییه که عورفیه (کاملان و یزدانی فر، ۱۳۹۲: ۱۲۹).

بهر له وهی چینه ناو ورده کاریه کانی کیشه ی ئیوان لایه نگرانی وشه و وانا، ده توانین به شپوهه یه کی گشتی تیکرای بۆچوونه کانی له چوار خالی سه ره کیدا کۆبه ینه وه، دواتریش به وردی قسه له سه ره هه ره یه کیکیان به کن، ئەمانهش بریتین له:

۱. دهسته ی وشه، که جاحز (۲۵۵ کۆچی مردووه) و ئەبو هیلالی عه سه کهری (۳۹۵ ک. مردووه) نوینه ی بوون.
۲. دهسته ی یه کسان ی وشه و وانا، یا کۆکرده نه وه ی وانا و وشه، که ئیبن قوته بیه ی دهینه وه ری (۲۷۶ی کۆچی مردووه) و قودامه ی کۆری جه عفر (۳۳۷ مردووه) نوینه رایه تیان کردووه.
۳. ئەو دهسته یه ی که جیاکاری له ئیوان وشه و وانا دانایه ت، هه ردوو لایه نه که ئاوته ده کن، ئیبن ره شیق (۴۱۴ی کۆچی مردووه) و ئیبن ئەسیر (۶۳۷ کۆچی مردووه) نوینه رایه تی ده کن.
۴. دهسته ی ریکخست و لیکدامالی نی وانا و وشه، ئەوهش له سه ره بنه مای پێوهندی ئیوانان و عه بدولقا هیری گورگانی (۴۷۱ کۆچی دوا ی کردووه) نوینه رایه تی کردووه (الصغیر، ؟: ۲۷).

هاتی موعتهزیه لکان به تابهت (ئەبو عوسمان ی جاحز) گۆرائیک له تیروانینی عه ره به کانی بۆ قورئان و ده قه شه رییه کانی دینیه تیه کایه وه، جاحز له به ره مه کانی دا به تابهت له (الحیوان، البیان و التبین) دا، یه که م که سه ئاور له پێوهندی ئیوان وانا و وشه ده داته وه، بیگومان یه که م که سه شیه ده رگا ئاو له ده کات بۆ له دایکبوونی ره وانیه ی عه ره بی و ئەمه شی له پیناو سه مماندی خالقی قورئاندا کردووه، چونکه کیشه ی (دانراوی قورئان) له وه سه رده مدا که شتیه وه ترۆیک، موعتهزیه له و خوارچ و زۆرینه ی زه دیدیه کانی و مه رجییه کانی و زۆرینه ی رافزیه کانی ده لێن: قورئان کهلامی خواجه و دانراو (خولقی تراوی) خواجه و له نه بوونه وه هاتۆته بوون (جمعی، ۲۰۰۱: ۲۵)، سه رده ی جاحز سه رده ی تیه که لا بوونی نه ته وه ی عه ره ب بووه به نه ته وه کانی دیکه ی ناعه رب، به تابهت فارس که خاوه ن زمانیک بووه له ده ره وه ی ئەو خیزانه زمانیه دا که عه ره بی تیه دا بووه، زۆر جاریش ئەم زمانه کاریکردۆته سه ر زمان ی عه ره بی و که لیک وشه له ریه گی ئەو زمانه وه هاتۆته ناو زمان ی عه ره بییه وه، بۆیهش جاحز له هه ول ی چاره سه رکردن و پاکیزکردنه وه ی زمان ی

کۆتاییدا ئەو ئەنجامه خراوه ته ره وو که پینکه به شتوین، به گشتی له م باسه دا پشت به ریه ی مێژووی - شه کاری به سه تراوه. سوود و قازانجی توێژینه وه یه کی له مجۆره له وه دا خۆی ده بینه ته وه که بۆ یه که مجاره به شه یوان یه کی پراکتیه ییه باس له بابەتی که له چه شنه بکریت و راده ی کارگه ری شاعیره یی کلاسیکی کورد به ره وانیه ی عه ره بی ده رخری ت.

گرفتی توێژینه وه که له وه دا بوو که زۆرینه ی ئەو سه رچاوه ی له م باسه دا پشتیان پینیه سه تراوه سه رچاوه گه لیک کۆن و به زمانیک ئەده ی قورس نووسراون و زاواوه گه لی تابهت به زمان ی عه ره بیان تیه دا، که له زمان ی کوریدا دۆزینه وه ی هاوتاکان یان قورسه.

۲. به شی یه که م: وشه و وانا له ره وانیه ی کوندا

ته وه ره ی یه که م: به های وشه له ده رپیدا

هه ره چنده بهر له هاتی ئیسلام و دابه یی قورئان شه ره به زرترین و ناسراوترین هونه ره کانی بووه لای عه ره به کانی و پینکه یه کی به رزی له ژبانی کۆمه لایه تی و سیاسی هۆزه کانی نیچه دورگی عه ره بی داگیرکردووه، به لام به شپوهه یه کی گشتی به رزی هونه ره که ته نیا له هۆینه وه و بونیاتاندا بووه، به و واتایه ی هه ره چنده شه کړده وه یه کی ره خنه ی سه ره یانه هه بووه له ناویان، به لام ئاسته که ی به و شه یه نه بووه و بزوتنه وه یه کی ره خنه ی زانسته یانه بۆ لیکدانه وه ی ئەم به ره مه مانه نه هاتۆته کایه وه، بگره زۆر جاریش ره خنه ی ئەده ی و ره خنه گران ی عه ره بی هاوچه رخ ی وه ک (ته ها حوسین) گومان له هه بوونی راسته قینه ی شه ره گه لیک له چه شنی موعه له له فاته کانی ده کن و به دروستکراوی سه ره ده ی عه به باسی و ئەمه وه یه کانی داده ئین.

دابه یی قورئان وه ره خرائیک گه ره له ژبانی کۆمه لایه تی و سیاسی و هونه ری عه ره به کانی دروستده کات، چونکه قورئان ئالنگاری تیکرای ئەو نووسراوه شه ره یانه ده کات، که بهر له خۆی هه بوون و جۆره ره وانیه یه که پینکه شه ده کات، که خۆی راسته وخۆ ئاماره بۆ ئەوه ده کات هیه چ مرۆیه ک ناتوانیت شه یوان یه کی ده رپری ئاوی هه یبت و ئەمهش به سه تراوه ته وه به ئیججازی میتافیزیکیانه وه، که له ده سه لاتی مرۆف به ده ره، ئەمهش له سه ده کانی دواتر ده بیه هۆکاری بۆ له دایکبوون و هاتنه کایه ی جۆره بزوتنه وه یه کی ره خنه ی، چونکه دوا ی کۆچی دوا ی پیغه مبه ر و خه لیه و هاوه لانی، ریزه ی ئەوانه که م ده بینه وه که به دروستی ده توان ده قه که بخۆینه وه و واتای ده قه که شه یکه نه وه، بۆیه له گه ل هاتی ئەمه وه یه کانی کهسانی وه ک (خه لیل، سه به وه یی، ئەبو ئەسه ود)، هه ول ی چاره سه رکردنی شه کړده وه ریزمانیه کانی و دانانی سه ره و بۆره و لیکدانه وه واتایه کانی ده دن، به مهش بنچینه یه کی پته و بۆ ریزمانی عه ره بی دادمه زیت و له سه رده ی عه به باسه یه کانی ده گاته لوتکه.

سه رده ی عه به باسه یه کانی قوناغی ده رکه وتی ئاینا و ریه ی و ریه که سو فیکه ری و قوتا بخانه ریزمانیه کانه، هه ره وه که سه رده ی په یدا بوونی ره وانیه یه، که دواتر له باوه شی ره وانیه ی ره خنه ی ئەده ییش له دایکه یه ت، به شپوهه یه کی گشتیش ئەم بزوتنه وانه له هه ردوو شاری به غدا و به سه را ده رکه وتن، قوتا بخانه ی به سه را کارگه ریه که ی زیاتر بووه، دواتر په رپوه ته وه بۆ ناوچه غه یه عه ره بییه کانی وه ک ئیران و ئەنده لوس، هه ره وه که ئەو سه رده مه سه رده ی په یدا بوونی دوالیزی وشه و واتایه، گرفتی وشه و وانا ئەو جۆره گرنگیه ی په یدا نه ده کرد له ناو ره وانیه ی

وهکو پاشخانیک له زهینیان، واتای (شهو) له بێردمی ههموو خه لکیک دایه و ههروهه واتای (نازایهتی، بهخشین) به ههمانشتیه، بهلام واتای شیعر شه و اتایهیه که جاحز له پاشاوهی دهقه کهدا باسی دهکات. واته شه و اتایه تیه که له زهینی ههموو کهستیک دایه (الزیادی، ۲۰۰۷: ۱۵)، شه مهش له وهدا دهرده کهویت، که جاحز نایهت و اتا به تهواوهتی وهلاوه بنیت، به لکو واتای پته و باش به مهرجی وشه ی پته و توندوتۆل و رهوان داده نیت، چونکه جاحز ویرای ئاماره کردنی به بوونی ئاماده ی و اتا به ین وشه، و اسیر دهکات شهسته مه وشه یه که وشه ینت ین شه وهی له کرۆکیدا واتایه کی هه لگرتیت، ده شیت واتا ین ناو هه ییت، بهلام ناشی ناویک هه ین واتای نه ییت. ههروهه دهلی: وشه جهسته به بۆ واتا و واتاش رۆحه بۆ وشه (جمعی، ۲۰۰۱: ۴۴-۴۵). له مه شه وه دهرده کهویت، که یاسای به رای و گشتی لای جاحز بۆ پیوهندی وشه به واتا بریتیه له گونجان و کوکی وشه بۆ واتاکه ی. ههروهه له مباره گوته یه تی: شه و شته (ناوه) شایسته ی شه وه تیه ناوی رهوانیژی لیبیریت، ته نیا شه وه نه ییت واتاکه ی هاوتای وشه که ی ینت و وشه که ی هاوتای واتاکه ی ینت، نا کر ی وشه که ی بکه ویت به ر گویت به راهوی ماناکه ی بگاته دلت (جمعی، ۲۰۰۱: ۴۶)، دوا ی خو شی شه مجوره تیروانین و لیکچواندنه ی وشه به جهسته و اتا به رۆح، لای زۆریک له رهوانیژهکان به چه شتی که له چه شنه کان دووباره دینه شه، زۆریکی که ده گته شه باوه ره ی که شته که بهو شیه وه تیه و جاحز نه یوستوه له رۆی واتا کهم بگاته وه و بیخاته پال وشه، به لکو شه وه شه ر و ملاماتی زانا رهوانیژی به کانی دوا ی خو یه تی و چۆنیه تی تیگه یشتی خو یانه بۆ بیرو را کانی شه بو عوسانی جاحز.

شه بو هیلالی عهسکه ری (۳۹۹ ک. مردوه) له کینی (الصناعین) دا شوینی پنی جاحز هه لده گرت و به جۆریک له جۆره کان وشه به سه ره واتادا زال دهکات و به باشتی داده نیت و ده لیت: «پیکه که له ئاماده ی واتادا تیه، له بهر شه وه واتاکان عه ره ب و عه جم و لادینی و ده وارنشین ده یزان، به لکو له چاکی وشه و پاکیه که ی و جوانی و به ها که ی و پاکزی و بیخه وشیه که ی و زۆر باشی و پرونی به که یه له گه ل دروستی شیواز و پیکهاته که ی و خالیوون له قورسی دارشتن و دانان» (العسکر، ۱۹۷۱: ۶۳-۶۴). شه گه ره له وه ته یه ی عهسکه ری وردینه وه زۆر به پرونی له وه تیده گه ی که دووباره کردنه وه به کی ده قاوده تی بۆ چوونه که ی جاحزه و عهسکه ری ده یه ویت له و روانگه یه وه بر یاری ره خه نی له باره ی باشی و خرای شیعی عه ره ی بدات.

یه کیکی دیکه له وانیه شوینکه وه ته ی بۆ چوونه کانی جاحزه، (ئین خه لادونی کومه لئاس). ئین خه لادون ده لیت: شه وه ده زام که سه ناعه تی که لام شیعی و په خشانه و سه نعه ته که ش له وشه کانه نه که له واتاکان، به لکو واتاکان شوینکه وه ته ی وشه کان و وشه شه سله (جمعی، ۲۰۱۰: ۱۳۰).

ته وه ره ی دو وه م: به های واتا له دهر پریندا:

وه چه ی دو وه م که ئین قوته یه ی دهینه وه ری و قودامه ی کوری جه عفر نوینه رایه تی ده که ن، تا راده به کی زۆر به ها بۆ واتا ده گه رینه وه و پیوه ست به یه کان ده که نه وه. وشه و واتا لای ئین قوته یه (۲۷۶ ک. مردوه) هه ردووکیان پیکه وه دوو چاری جوانی و ناشیری (خرایی و باشی) ن، هه یچ یه کیکیان له وه یتر بهر زتر و باشتی نیه و هه یچ یه کیکیان شه وه یه تی زیاتر تیه له وه یتر و ده شی وشه باش ین و هه ره به م چه شنه ش واتا، یا یه کسان بن له

عه ره ی و پاراستنی قورئان بو وه و به رای زۆریته ی ره خه گرانی ش لایه نی سیاسی و ده مارگیری نه ته وه یی و پالنه ری ده روونی هۆکارگه لیکن کار یگه ری زۆریان به سه ره بر یاره کانی جاحزه وه هه بو وه.

جاحز ده لی: «واتاکان له سه ره ریگان فریدراون، که سی عه جمی و لادینی و ده وارنشین و شارنشین و گوندنشین ده یزان، به لام بهرزی کاره که له را کرتی کیش و هه لیزاردنی وشه و ئاسانی دهر پرینی قسه و ته ری و پاروی، ههروهه له دروستی خو و سروشت و چاکی شیواز دایه، چونکه شیعی جۆریک له چینی و سه نعه تیکه» (المحاضر، ۱۹۳۸: ۱۳۱-۱۳۲)^(۱). جاحز ده مارگیر بوو بۆ وشه و له هه موو کاته کانداسکی و چاکی و جوانی دا وه ته پال وشه کان و پیوه ری به های شه ده یی لای شه و بریتی بو وه له بهرزی وشه، چاکی شیواز، جوانی بونیات (الصغیر، ۲۸: ؟).

له شوینیکی دیکه دا جاحز ده لیت: شه گه ره واتایه کی بهر ز و به ییزت ده وی، شه وه ده ست به وشه یه کی بهر ز و به ییزه وه بگه ره، شه وه شایسته ی واتایه که وشه یه کی بهرزی هه نی (رقیه و خدیجه، ۲۰۱۸: ۱۸). شه مهش به ئاشکرا دیاره که وشه رۆل و پیکه یه کی بهر زتر له واتا ده گرت و واتا شوینکه وه ته ی وشه یه. به م پیه به بۆ چوونی جاحز، واتا هه ره چهنده بهر ز و ده گه من ینت، شه گه ره نه خه رینه چوارچیوه ی وشه و ده سه ته واژه یه کی ناسکه وه کار یگه ری به کی بۆ سه ره ناخی مرؤفه کان تیه (زرین کوب، ۱۳۸۸: ۲۹۱).

به مهش جاحز یه که م بلنسه ی کیشه ی نیوان وشه و واتا هه لده گه رینیت و ئاوه که ده رزینیت و شه م کیشه یه ش بۆ ماوه ی چهنده سه ده یه کی دوور و دریز بهر ده وای ده ییت و کار یگه ری له سه ره ره وتی ره خه و بیر کردنه وه ی عه ره ب و نه ته وه موسولانه کان ده ییت، زۆر که سه لایه نگه ری ده کات و زۆر که سه ی ش ده چینه ناو شه و ئاراسته یه ی که دژ ده وه سه تیت له گه لیدا.

زۆریک له لیکه لانه ران چ نو ی و چ کون، و سه یی جاحز یان کردوه که هه ول و تیکوشانی له پیناوی وشه دا کردوه و گرنگی به شیوه و وینه داوه و مانای فرینداوه و ئاوری لینه دا وه ته وه (که هنه و مدواس، ۲۰۱۸: ۲۱). هۆکاره که یان بۆ شه و بارودوخه گه راندوته وه که له سه رده ی جاحز دا هه بو وه، چونکه ده لین گرکی دانی جاحز به وشه و ده سه تگرتن پیوه ی کار دانه وه به که بۆ پیناسه که ی (العنابی) بۆ رهوانیژی، العنابی و پیناسه ی رهوانیژی ده کات: (هه ره شتیکی لیبی تیگه ییت ره وانه). شه م پیناسه یه ش به های وشه داده شکینیت و هه یچ سه نگیک بۆ ره وانی و پاروی دانانیت (محمود، ۲۰۱۹: ۳۳۶). به راهمه ره هه ندیک و سه ی ده که ن، که جاحز هه یچ له پشینه یی و به بهر ز دانانیک بۆ وشه یا واتا دانانیت، به لکو لایه نه چاکیه که ده گه رینته وه بۆ گونجای و ریزوون (فیود، ۲۰۱۰: ۱۵).

بیکومان نا ی شه وه شان له بیر که ی جاحز زانایه کی فره ره هه ند بو وه و تیگه یشتن له بیرو را کانی هه روا ئاسان تیه و بر یاری یه کلایکه ره وه له باره ی بۆ چوونه کانی کار یکی سه خته، چونکه مه به ستی جاحز له فریدراوی واتا له سه ره ریگان هه موو واتایه کی تیه، چونکه لیره دا دوو واتا هه ن، یه که میان واتایه کی ئاسایه که هه موو خه لک لای تیده گه ن، دو وه میان واتای شیعی به، که واتایه که تابه ته به کومه له که سانیک که شه رزه ان له وه سه نعه ته، که واته شه و واتایه ی که جاحز لیره دا مه به ستیه تی بریتیه له و واتا گشتیه ها وه شه ی که له نیوان خه لکدا هه یه که بریتیه له وشه یه که ده لاله ت له واتایه کی ده کات بۆ شتیکی که خه لک ده یزان

دزیوی و ناپهسندی، یا جیاواز بن (الصغیر، ۳۰:؟). قودامه له کتێبهکهی خۆیدا ههولیداوه چهند جۆریک له شیعیر لیک جیابکاتهوه و بهو جۆره جیاکردنهوه بریار لهسههرا چاکی و خرابی شیعیر بدات:

۱. وشه‌ی چاک و واتای چاک. ۲. وشه‌ی چاک و واتای خراب. ۳. وشه‌ی خراب و واتای چاک. ۴. وشه‌ی خراب و واتای خراب (کاهنه و مدواس، ۲۰۱۸: ۸۰).

به تێپه‌ربوونی کات، دوالیزی نیوان وشه و واتا ته‌نیا له‌نیو ره‌وانبێژ و زمانه‌وانه‌کاندا نه‌مايه‌وه. به‌لکو لای ره‌خنه‌گرانی سه‌ده‌ی چواره‌م و سه‌ده‌کانی دوایه‌ش سوودی لێوه‌گیرا، یه‌کیکیش له‌وانه که کاریگه‌ری ئەم دوالیزمه‌ی به‌سه‌روه بووه (مه‌مه‌مه‌دی ئەبولقاسمی ئامه‌دی. ۲۷۰ ک. مردووه) بووه. به تابه‌ت له کتیبی (هاوسه‌نگی نیوان دوو شاعیره تائیه‌که) ئەم کاریگه‌ریبوونه زۆر به‌روونی ده‌یێت.

دوو بنه‌ما له‌بهر ده‌ستی ئامه‌دی بوون که له‌ریگه‌یانه‌وه هه‌لسه‌نگاندنی نیوان بوخته‌ری و ئەبی ته‌مایی پینک‌دوو، یه‌که‌میان جوانی دا‌هینان (هۆبنه‌وه = دا‌رشتن) و وردی واتا. ئەم دوو بنه‌مایه‌ش در‌تیزکراوه‌ی دوالیزی وشه و واتان و که سوودی له‌ بێرۆکه‌ی جاحز وه‌رگرتوو له‌باره‌ی واتاوه، هه‌روه‌ها سوودی له‌ دوالیزی ئێن قوته‌یه وه‌رگرتوو و له‌گه‌ل بێرۆکه‌ی قودامه‌ی کۆری جه‌غه‌ر لیکیداوه. جوانی دا‌هینان هاواتایه له‌گه‌ل وینه یا وشه و له‌هه‌مانکاتدا زاراوه‌ی واتا گونجاو و هاواتایه له‌گه‌ل وردی واتا (جمعی، ۲۰۰۱: ۹۰). زۆریه‌ی ره‌خنه‌گرانی سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی له‌وانه المرزوقی الشریف المرتضی و ئێن ره‌شقی ئاره‌زوویان له‌وه‌وه بووه که سازان و هاوکۆکیه‌ک له‌نیوان وشه و واتا هه‌بنه‌ کایه‌وه (جمعی، ۲۰۰۱: ۱۱۸).

ئێن ته‌با ته‌بای عه‌له‌وی یه‌کیکی دیکه‌یه تیکۆشانی له‌م بواره‌دا کردوو، له‌باره‌ی پێوه‌ندی نیوان وشه و واتادا ده‌لێت: «ئهو وشه‌یه‌ی که واتای نیه وه‌کو جه‌سته‌یه‌که که رۆحی تیدا نیه، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ هه‌کبان ده‌لێن: وشه رۆح و جه‌سته‌یه، جه‌سته‌که‌ی گو‌کردنه‌که‌یه‌تی و رۆحه‌که‌ی واتا‌که‌یه‌تی» (الع‌لوی، ۲۰۰۵: ۱۰)، ئەم‌ه‌ش ده‌کاته پێوه‌ریک بۆ هه‌لسه‌نگاندنی شیعیر و بۆ ئەم مه‌به‌سته ده‌لێت: «باشترین شیعیر، شیعیره‌که که گشت وشه‌یه‌کی به‌کۆتیه شوێنی خۆی تاوه‌کو هاوتا و کۆک بێت له‌گه‌ل ئەو واتایه‌ی که لێیان ده‌وێت» (جمعی، ۲۰۰۱: ۶۴).

ئێن ره‌شقی (۴۵۶ ک. مردووه) باوه‌ری وایه وشه و واتا یه‌ک شتن و پینکه‌وه گر‌تێراون، هه‌روه‌ک رۆح و جه‌سته و ناتوانرێت لیک جیابکرێنه‌وه، له‌مباریه‌وه ده‌لێت: «وشه جه‌سته‌یه، واتا رۆحه‌که‌یه‌تی و پێوه‌ندی‌هه‌ک‌یه‌یان وه‌کو پێوه‌ندی رۆحه به جه‌سته‌وه، یه‌کیان لاواز ده‌بن به لاوازیه‌که‌ی ئه‌وه‌یتر و به‌هیز ده‌بن به به‌هیزیه‌که‌ی، ئەگه‌ر واتا ساخ بوو و هه‌ندیک وشه نه‌ساع بوون، ئەوا ده‌بێت که‌موکۆری بۆ شیعیره‌که و ئەگه‌ریش واتا به ته‌واوه‌تی شیوا، ئەوا ته‌واوی وشه‌کان ده‌مرن و سوودیکیان لێ نابێت» (القروانی، ۱۹۷۲: ۳۵۳)، جگه له‌مه‌ش لای ئێن ره‌شقی قه‌یره‌وانی گر‌نگیدان به ره‌وانی وشه‌کان ئاماده‌ی هه‌بووه و باوه‌ری به زمانیکی تابه‌ت به شیعیر هه‌بووه که له هه‌چ یه‌کیک له هونه‌ره‌کانی تر بهو شێوه‌یه به‌کارنایه‌ت (الزیدای، ۲۰۰۷: ۲۱۱). ئەم‌ه‌ش جیا‌کردنه‌وه‌ی زمانیکی تابه‌تیه بۆ شیعیر، که جۆریک له شیعیره‌تی تیدایه و جیا‌وازه له زمانی ئاسایی. هه‌رچۆنیک بێت وێرای ئه‌وه‌ی قه‌یره‌وانی که‌سیکی

فره‌زان بووه و بۆچوونه‌کانی له‌باره‌ی زمان و وشه و واتاوه په‌لوپۆی زۆریان هاویشته‌وه، به‌لام هه‌لوێستی ئێن ره‌شقی وێرای هه‌مه‌جۆری دیدگا‌کانی له کۆتاییدا بریتیه له یه‌کانگیری واتا و وشه (جمعی، ۲۰۰۱: ۱۲۵)، ئێن ئەسیر بهو شێوه ئاشکرا‌یه‌ی ئێن ره‌شقی باسی تیکه‌له‌کۆکردنی وشه و واتا ناکات له‌تاکه قالییکدا، به‌لام ئاماژه بۆ به‌های ناوه‌رۆک و شێوه ده‌کات له‌ مشتم‌ال‌کردنی وینه‌دا، هه‌روه‌ها ئاماژه بۆ سروشتی گونجاوی نیوانیان ده‌کات (الصغیر، ۳:؟).

(شه‌ریفی مورته‌زا) باوه‌ری وایه له‌رووی ده‌رکه‌وتنه‌وه به‌ختی وشه و ده‌سته‌واژه له شیعیردا به‌هیزتره له به‌ختی واتا (جمعی، ۲۰۰۱: ۱۲۰). هه‌رچی (مه‌رزوقی، ۴۲۱ ک. مردووه) بېروباوه‌ری وایه که که‌مال و ته‌واومه‌ندیتی له زمانی شیعیردا به‌دی نایه‌ت ته‌نیا له‌ریگه‌ی یه‌کانگیری و یه‌کگرتوویی ته‌واوه‌تی نیوان وشه و واتا نه‌بێت (رقبه و خدیجه، ۲۰۱۸: ۲۱).

ریچکه‌یه‌کی دیکه، که باوه‌ری به‌ریزبوون و ریکخستن هه‌یه، عه‌بدولقاهیری گورگانی (۴۷۱ ک. مردووه) نوێنه‌رایه‌تی ده‌کات. گورگانی له هه‌ردوو کتیبی (ده‌لائلی ئیجاز، ئەسرا‌ری به‌لاغه‌دا به‌شێوه‌یه‌کی زانسته‌یانه هه‌نگاوه‌دێت و له‌پێشدا هه‌ستی به‌ نه‌ینی پێوه‌ندی نیوان وشه و واتا کردوو و ئەو وته‌یه‌ی ره‌ت‌کردوته‌وه که یه‌کیان بکاته قوربانی ئه‌وه‌یتران.

بیردۆزی دانان و ریکخستن (نظریه‌ النظم = versification) (iii) لای ئەو بریتیه له پێوه‌ندی نیوان وشه‌کان و واتاکان و ئەو شته‌یه که ده‌لاه‌ته‌کان ریکه‌ده‌خات و واتاکان نیشانداده‌ت به‌م شێوه‌یه‌ی که عه‌قل ده‌خو‌ازێ (الجرانی، ۱۳۲۱: ۴۰). گورگانی به‌ دانانی ئەم تیۆره به‌ریه‌رچی ته‌واوی ئەو که‌سانه‌ی داوه‌ته‌وه، که وشه به‌سه‌ر واتادا فه‌رز ده‌کهن، ئەو وای ده‌بێت جیا‌وازیه‌که به‌و چه‌شنه نیه که که‌سانی پێش خۆی لێی تیکه‌یشتوون. به باوه‌ری هه‌ندیک ره‌خنه‌گر تیۆری دانان و ریکخستن رو‌خاندنیکی راشکاوانه‌ی دوالیزی وشه و واتایه. گورگانی هه‌رش ده‌کاته سه‌ر ره‌خنه‌گرانی پێشوو له‌وه‌له‌یه‌ی که پینکه‌یشتوون له به به‌رزتر دانانی وشه‌کان له‌سه‌ر حیسایی واتاکان یا به به‌رزتر دانانی واتاکان له‌سه‌ر حیسایی وشه‌کان (القبايلي، ۲۰۱۷: ۱۴).

به‌پێی ئەم بۆچوونه، گورگانی بریار له‌سه‌ر ئەوه‌ ده‌دات تاکه وشه‌یه‌ک له خۆدی خۆیدا به‌های نیه، هه‌روه‌ها له‌ زرنگانه‌وه و ده‌لاه‌ته‌که‌شی بالایی و فه‌زلیکی نیه، به‌لکو بالایی و چاکیه‌که‌ی له‌وکاته‌دایه که له‌گه‌ل دراوستیکانی له‌رسته و ده‌سته‌واژه‌کان ریز ده‌کری‌ت و ریک ده‌خری‌ت، هه‌روه‌ها گونجاوی واتا‌که‌ی له‌گه‌ل واتای ئەو وشانه‌یه که له‌گه‌لیدا ریز ده‌کری‌ت (کاهنه و مدواس، ۲۰۱۸: ۵۸، ۵۹)، جگه له‌مانه‌ش گورگانی له‌و ریگه‌یه‌وه ده‌یه‌ویت ئەو بۆچوونه‌ی پێشینی خۆی ره‌ت‌بکاته‌وه، که باوه‌ریا‌وايه ره‌وانی (فه‌ساحه‌ت) له هه‌ندئ وشه‌دا هه‌یه و له هه‌ندیکي دیکه‌دا نیه، به‌لکو به بۆچوونی ئەو وشه‌یه‌ک کاتیک فه‌سیح ده‌بێت که له شوێنی خۆیدا به‌کارین و ریک‌بخری، هه‌روه‌ها واتا‌که‌ی له‌گه‌ل واتای وشه‌کانی هاوستیی به‌ باشی بگۆنجی‌ت (الزیدای، ۲۰۰۷: ۲۱۲)، چونکه لای گورگانی وشه‌کان هه‌موویان له‌رووی وشه‌یه‌وه یه‌کسان و جیا‌وازیان نیه (حسین، ۳۹۶:؟). واته وشه‌یه‌ک له وشه‌یه‌کی دیکه ئاوا‌زارتر و ره‌وانتر و به‌رزتر نیه، ئەوه‌ی وا ده‌کات وشه‌کان به‌م چه‌شنه ده‌رکه‌ون لایه‌ی ریزبوون و دانانی وشه‌کانه له شوێنی مه‌به‌ست، واته وشه‌ی گونجاو بۆ شوێنی گونجاو.

به کورتی دهتوانین بلین گورگانی لهگهڵ جاحزدا هینده جیاوازی و دژایهتی نییه و لای هیچ یهکیک له لایهنگرانی وشه و واتا بهو شینویهی که دهگوتری دانارنیت و تهنا ئەو لیکۆلەر و خاوهن بیرانهی که به سهلیقهی خۆیان بهکیان به لایهنگری وشه و ئەوهیتر به لایهنگری واتا داناووه (فضیلت، ۱۳۸۵: ۱۲۳). ئەمهش له بهرتهوهی ههردووکیان وشه و پرزبون له لایه کهوه فهرامۆش ناکهن، له لایه کیتیرهوه مه بهستیان واتای گشتی نییه، به لکو واتای رهوانبزیانهیه و ئەو واتایه لای ئەوان گرنگه ئەوه نهییت، که لای لایهنگرکانیان بهکیان به گرنگی پیندهری وشه و ئەوهیتریان به گرنگی پیندهری واتا دانراوه.

شایهنی باسه ئەو میتۆدهی گورگانی کاری لهسه کردوووه بهکانگره لهگهڵ بێردۆزه نوینهکانی زمانهوانی ئەمرۆ، لهخۆرانییه د.محمد مندور دهلیت: میتۆدی ئەم زانا گهروهیه (مه بهست بیره کهی نزمی گورگانییه) ورد، بریتیه له میتۆدی رهنهانی زمانهوانی و پینچهکهی گورگانی راستتر و نوێتر لهوهی که زمانهوانی ئەوروپای ئەمرۆ پینچهکهیشتوووه، ئەو وا سهیری زمان ناکات که کۆمهله وشهیهک بیت، به لکو وا سهیری دهکات که بریتیه له کۆمهله په یوهندییهک (مندور، ۱۹۹۶: ۳۳۳-۳۳۶).

وهکو پینتر لهبارهی جاحزهوه گوتمان، که له دواي خۆی لایهنگری هه بووه به هه مانیشویه گورگانی دواي خۆی رینچه کهی بهردهوام دهییت و لای زانایان گرنگی پیندهریت. بهکیک لهمانهش (الزخشری)یه که دواي گورگانی دیت و ئەویش لهسه لایهنگرانی واتا هه ژمارکراوه و کاری لهسه بۆچوونهکانی گورگانی کردوووه (رقیه و خدیجه، ۲۰۱۸: ۴۶).

هه رچی سهککاکێ به (۶۲۶ ک. مردوووه) ئەوا رهوانی بۆ دوو بهش دابه شدهکات. به شیکیان بۆ وشه و به شه کهی تر بۆ واتا دهگه پینتهوه. به بۆچوونی ئەو رهوانی هه له قهله مرهوی وشه و هه مپیش له قهله مرهوی واتادا شوینی دهیتهوه، که واته سهککاکێ رهوانی له به شیک سنوردار ناکات و وشه و واتا پینکهوه به گرنگ هه ژماردهکات (فضیلت، ۱۳۸۵: ۱۲۱).

حازمی قرتاجنی (۶۸۴ ک. مردوووه) باوهری به جیاکردنهوه نییه و پینوایه پینوسته کۆکی له تیوان وشه و واتا و مه بهستهکاندا هه ییت. تیروانیی وایه که له پیناو چینه خشیی ئەدهی ههردووکیان له پینکاته به کدا تیکه ل بکرن (الزایدی، ۲۰۰۷: ۲۳).

شایهنی گوتنه ئەم بۆچوونهی دواي له ناو رهخنه گرانی نوینی ئەوروپی و هه ره بیدا پالیشتی کراوه، هه روهه له زمانهوانی نویندا جهت لهسه ئەوه کراوه تهوه که وشه و واتا کهی، یاخود دال و مه دلول دوو شتی پینکهوه به سه تراون و وهکو دوو پرووی دراویکن و لیکجیاناکرینهوه. له مباره ده. شهوقی زه یف دهلیت: (وشه و واتا یا وینه و ناوه رۆک دوو شتی لیک جوداین، وهکو گلاس و ئەو شه رابهی که تیندایه، به لکو ههردووکیان پینوستن پینکهوه وهکو نان و پۆی کراس) (ضیف، ۱۹۶۲: ۱۶۳).

د. به دهوی تهبانه وا سهیر دهکات که وشه و واتا دوو هه قیقهتی به ککرتوون و یهک پینگیان هه یه و لیک جیاناکرینهوه و سه رنجدان له یهکیکیان سه رنجدانه لهوهی تریان و گرنگی پیندانیان پینوسته به یه کسان بیت، چونکه گرنگیدان به به رهه می ئەدهی سه نکیکه بۆ بهها و هه لسه نگانندی هونهری و پینگی واتا، نزمتر نییه له پینگی وشه له هه لسه نگانندی به های هونهری به رهه می ئەدهی (العیدی، ۲۰۱۲: ۲۰۷).

گورگانی به ئاشکرا ئەوه دهلیت که وشهکان له پرووی گوگردنهوه و لهو پرووهوه که وشهکان دا براو له یه کترین بالایی و فهزیله تیکیان تیندانییه و فهزیله ته که تهنا له سنووری واتای هه ر وشه یهک لهگه ل واتای وشه ی پینش خۆی، یا شتیکی لهم چه شنه که وابسته نییه به راشکاو وشه وه دیته دی و ده رده که ویت (فضیلت، ۱۳۸۵: ۱۲۵، ۱۲۶).

پینگومان له نیو رهخنه گرانی کونی هه ره بیدا، بیروراکاتی گورگانی و تیوره کهی جینگه ی گفتوگو و مشتومریکی زۆربوووه، زۆریک له رهخنه گران وا سهیری گورگانی یان کردوووه که ویستوو یهتی له رینگه ی تیوری دانانهوه به ره رچی بۆچوونه کهی جاحز بداته وه به وهی که واتا له وشه به رزتره، له به رامه ره یشدا زۆریک له رهخنه گران به تابهت نوینه کان ئەوه یان ره نکرده ته وه که گورگانی دژی جاحز بووینت و یهکیک بیت له وانهی هه ولینداییت تیکوشان له بواری واتادا بکهن، به پینچه وانه وه وا سهیری ده کهن که تیوره کهی هیچ یهکیکیان فه رامۆش ناکات و هینده له جاحز دوور نه که وتۆته وه، چونکه ده لئین ئەگه ر له گوته کهی جاحز وردینه وه ئەوا ده بینن که وشه به سه ر واتا فه رز نه کراوه، به لام ئەوهی له پینشینه یه دانان و ریزکردن (النظم) ه (فیود، ب. ۲۰۱۰: ۳۲).

هه بدولقا هیری گورگانی لایهنگری ئەوه لویه تی واتایه و رهوانی (فه ساحهت) و رهوانبزیی ده خاته ئەسه تی واتا، نه وه که وشه و له دلائل الاحجاز ده نوینت: (که ده لئین رهوانی له واتایه، مه به سه ت ئەوه یه که ئەو به رزی و چاکه یی که وشه به هۆیه وه ده یته خاوهن وه سفینکی رهوان له حه قیقه تدا بۆ مانا ده که رپنه وه نه وه که وشه) (فضیلت، ۱۳۸۵: ۳۹). به م پینش له تیروانیی هه بدولقا هیری گورگانی دا رهوانبزیی وابسته یه به واتا نه ک وشه. وشه ده فری واتایه و له شوینهکانی خۆیدا شوینکه وته ی واتایه (فضیلت، ۱۳۸۵: ۹۴).

هه ندیک له رهخنه گره هاوچه ره خه کانی باوه ریا نوایه که گورگانی له (ده لانی ئیعجاز) دا ده یویت تیکوشان له بواری واتادا بکات و به لگه ی بۆ به یینته وه و ورپنه ی ئەوه ده کهن که پینچه وانه ی هه لویستی جاحزه، پینگا له وهی که گورگانی راشکوا نه پشتگیری رایه کهی جاحز دهکات (بومنجل، ۲۰۱۵: ۸۵).

باهتی سه ره کی هه له تیکه یشتی ئەو رهخنه گرانه له وه دایه که گورگانی زۆر وردتر و راشکوا نه تر له که سانی پینش خۆی لهبارهی واتا وه دواوه، پینگومان وهکو پینتریش باسی لپوه کرا، تیکرای ئەمانه له پیناوی سه لماندی ئیعجازی قورئان بووه و ئەمهش پینوستی به وه کردوووه گورگانی زۆر به وردی ناوړ له وشه و واتا و رهوانبزیی بداته وه. ئەو واتا بهش که گورگانی له بۆچوونهکاندا مه به سه تی بووه، هه مان ئەو واتا گشتیه نییه که هه موو خه لک ده یزانییت، به لکو واتای رهوانبزییانه و خوازه یانه ی وشه کان بوون، بۆ نموونه که ده لئین (شیر هات) دوو واتای هه یه، یه که میان گیانه به ریکی درنده هات، که ئەمه گشتیه و هه موو خه لک لینی تیده کات، دووه میان مه به سه ت له وه یه که (پیاویکی ئازا هات)، ئەوهش ئەو واتا رهوانبزیییه یه که رسته که هه یه تی و هه موو خه لکیکی لینی تیناکات و مه به سه تی گورگانیی ئەوهی دووه میانه، بۆیه هه ولیدا وه جیاوازی له تیوان واتای پرووکهش و واتای شاراوه دا بکات.

گورگانی قسه ی لهبارهی واتای واتا وه کردوووه، پینوایه که له رسته گه لیکدا دوو واتا هه ن و بهکیان له رینگه ی رواله تی وشه کانه وه پینی ده گه ییت و ئەوه یتریان واتای لاوه کییه که به عه قلت هه لیده هینچی، که پینده و تریت واتای واتا (قبایلی، ۲۰۱۷: ۱۵).

واتا، جارەھى جار و ابوو دەۋى لىبوونەۋە لە شىكردەنەۋە بەپىتىكى و دۇنياۋىون لە گەپشەن بە ھەموو واتا و جوانى و نوكتەى ئاشكرا و نەپنى بەپتەكە، ئەوسا و اتاپتىكى تەر و تازە لەنكاو خۆى دىئىتە ناو بىلبىلەى چاۋەۋە. ھەر دەلىپى كۆلۋى سەخرەجنى لەسەر ناۋو و لايدا(مجمەد، ۲۰۰۷: ۹۳).

بە گشتى نالى نەپوئىستوۋە وشە بەسەر و اتادا فەرز بىكات، ياخود بەپىچەۋانەۋە، چۈنكى لەۋە تىگەپشتوۋە كە شىعر بە فەرامۇشكردن و قوربانىكردن ھەر لاپەنىكىان لەسەر حىسابى ئەۋەى تر لاۋاز دەپت و جوانى و بەھاكەى لە دەست دەدات،(ئەۋەى راستى بى، لە بىزىنگانى دىۋانەكەى نالى بەنىازى ۋە دەستىنالى ھەموو سامانەكەى، گەلىك لەۋە ئەستەمترە كە روالەتى (ماملەت لەگەل وشە) نىشانى دەدات، چۈنكى ۋەك بۇ چاۋەى وردىن و زەبى بە پرشت دەردەكەۋى، نالى (ۋەسەسازى) عادەتى نەكردوۋە، (ۋاتاسازى) عادەتىشى نەكردوۋە، ئاراپشى حازر بەدەستىشى بەكارنەھىناۋە. فەند و فىلە ساكارە مېراتىپەكەى شاعىرانىشى نەگرتوۋەتە بەر، كە ئەمانەى نەكردوۋە، بەۋەندەش رازى نەپوۋە شىۋە بەرزەكەى لە عادەت بە پىشتەۋەى ئەم ھونەرەنش بكا بە ناۋاخنى ھەموو شىعرەكەى، نالى بە ناو راپەلى ئەۋ ھونەرە بەرزانە و ھى تىرىشا ھاتوچۇى بە زانە ھەستىبارە جۇشاۋە سىجرىزە دەستەنگىنە بلمپەتەكەى خۆى كەردوۋە...»، (مجمەد، ۲۰۰۷: ۱۶۳) لەھەمانكاندا ئەگەر وردتر لە ھەندى لە دەقە شىعرەكەى وردىنەۋە، دەپىن نالى زىاتر بە بىرۋەكەى واتا، واتە بە لاپەنگرانى عەبدولقاھىرى گورگانى كارىگەر بوۋە. ھەر ئەم ھۆكارەش بوۋە بەھۆى ئەۋەى دەگوتى: «چەندىكى شاعىر بتوانى لەگەل ھىنانەۋەى و اتاى وشك و وشەى سەختا زىنگە و مۇسىقا و نازكى و پاراۋى لە ھەلبەستدا پىارتىزى. شاعىرتر و ھونەرەندتر و دەسەلاتداتر دەپى. ئەم لاپەنەى پاراستنى تاو و تەئسىر و زەۋق و شەۋقى ئاخوتن لە ھەموو حايتىكى لەبار و نالەباردا لە (قرآن) دا زۆر بەرچاۋە ... لىزەشدا چ گومانىك نىپە كە نالى پەپىرەۋى قورتانى كەردوۋە لە بەكارھىنانى وشە و واتاى رەق و سەرگەش لە قالىپكى شەنگ و شىلكدا، من نالېم ئەگەر قورتانى نەدىبا نەپدەتوانى ھونەر بەكاربىننى لەۋ تەرزە جىنگاپانەدا. ھەر ئەۋەندە دەلېم نالى شوپى پىنى قورتانى ھەلكردوۋەتەۋە لە گەشتى ناو نغوردى وشە و واتاى سەختدا» (مجمەد، ۲۰۰۷: ۱۱۵).

لەم شىعرەى خواروۋەدا زۆرىنەى بابەتەكەى تايىبەت بە سەنەتى ھۆنراۋەكارى لای نالى دەردەكەۋىت:

**طەبى شەككەر بارى من كوردى ئەگەر ئىنشا دەكا
ئىتچان خۆپە مەقصودى لە (عمدا) وا دەكا**

(مدرس و عبدالكريم، ۱۹۷۶: ۱۰۶)

لە نىۋە دىرى بەكەمدا، نالى وشەى تەبى شەككەر بار دەھىنەت كە زاراۋەبەكى رەۋانېئى كۆنە و بەرامبەرە لەگەل شىعرى دلپەسەند (مەتبوع) و پىچەۋانەى شىعرى قورس و ئازاردەر (موكەللەف)، مەتبوعى شىعرىش ئەۋ كاتە دىئەدى كە شاعىر ھەر لە سروسشەۋە زەۋق و بەھرى شىعر گوتى ھەپت و تەنبا لەرپى ئەزمونەۋە نەپوۋىت بە شاعىر، چۈنكى ئەگەر واپت ئەۋا شىعرەكەى دەپتە ۋەزكەر و ھىچ خۆشى و دلپەسندىبەك نابەخشى بە خۇنەر. لەخۇرا نىپە نالى بەھرە و تەبى خۆى بە شەكرابىر چواندوۋە، چۈنكى شىرىنە و بەلاى ھەموۋانەۋە پەسەندە، ھەر لەۋ نىۋە دىرەدا وشەى (ئىنشا) دىئىت كە واتاى ئەزمونى شىعرنوۋسى و بىزكردى وشەكان و دانانان لە شوپى تايىبەتى خۇيان

ھەرۋەھا (دى جۆرمۆن) رەخنەگرى فەرنسى دەلېت: « شىۋاز و بىر پەك شتن و ئەۋە ھەلەپە كە ھەۋلدەن شىۋە لە بابەت جىباكەپنەۋە» (كرىبە، ۲۰۰۷: ۲۴۱).

ئەحمەد شايب پىپوۋە كە ناتوانىت بەھى ھونەرى نىۋان وشە و واتا جىباكرىتەۋە و ۋا سەپرىان دەكات كە ھەرىكەپان رەنگدانەۋەى ئەۋەى تىرانە بەھۆى بەھىزى پىۋەندى نىۋان ماددە و وپتە يا نىۋان وشە و واتا، يا لە نىۋان بىرۋەكە و ھەنچوۋن لەلەپەكەۋە و خەپال و وشە لە لاکەى ترەۋە (العبدى، ۲۰۱۲: ۲۰۷).

۳. بەشى دوۋە: نالى لە كىشمەكىشى وشە و واتادا

نالى ۋەك سەرتۋى قوتانچانەى شىعرى كلاسكى لە كرمانجى ناۋەراست، رۆئىكى گىنگى گىراۋە لە بونىتان و دامەزراندنى ئەۋ رەۋتە شىعرىبەى كە بە كلاسكى كوردى ناسراۋە، كە شىعرىكە پابەندە بە بنەما و دەستورەكەنى غەزەل و قەسىدەى عەرەبى و خۆى لە سىستەمى پەكىتى كىش و سەرۋادا دەپىنەۋە و رەۋانېئىبەكى فراۋانى تىدا بەكاردېت. ئەۋەى لىزەدا مەبەستە پادەى كارىگەر بوۋى (نالى) بە ۋە رەۋانېئىبە عەرەبىبەى كە بالى بەسەر زۆرىنەى شىعرى خۇرەلا تىدا گرتوۋە و سەرچاۋەكەشى قورئان و شىعرە عەرەبىبە كۆنەكانە، لە راستىدا « نالى موسولئىكى ئپاندار و زمانشېرىن بوۋە، كە جگە لە شىعر، شارەزىبەكى وردى پەكىك بوۋە لە دەرسە بنەرتەپتەكەنى ھەر فەقى و مەلەپەكى ئەۋ سەردەمە، واتە دەرسى بەلغەى عەرەبى، بەلگەشىيان بۇ ئەمە قەسىدەكەپەتى لە ۋەسفى پىغەمبەر و رىكولۋانى حج و سەرجمى شىعرە دىئەكەنى دىكەپدا و راستىشيان كەردوۋە» (سىۋەبى، ۲۰۰۱: ۹).

لەبەرئەۋەى نالى جىبا لە شاعىرانى ھاۋسەردەى خۆى، سەرپاى شىعر ھەۋلىداۋە لە پەخشانىشدا بەختى خۆى تاقىپكەتەۋە و بۇ ئەم مەبەستە كىنپى (مناظر الانشاء) نوۋسىۋە، كە كىنپىكە لە بارەى چۆنەتى نوۋسېن و دارشتن و بەلگەپەكە لەسەر پادەى كارىگەرى نالى بە زمان و رەۋانېئىبە عەرەبى و ئەۋ بۆچوۋنە باۋانەى كە لە سەردەى خۇيدا ھەبوۋن. لەتەك ئەم كىنپەشىدا نالى لە كرۋى بەشىك لە شىعرەكانىدا زۆر بە روۋى ئەۋ كارىگەر بىبەى رەۋانېئىبە عەرەبى و ماكى ئەۋ مەللائىبەى دىۋالىزى نىۋان وشە و واتاى تىدا دەردەكەۋىت و ھەندىچارىش دىۋالىزەكە لە شىعرى ناليدا دەپەرتەۋە بۇ دىۋالىزى نىۋان فۆرم و ناۋەرۋك، كە ۋەك گوتان ئەۋىش دىرېزكراۋەى كىشەى نىۋان وشە و واتاى رەۋانېئىبە عەرەبىبە و پەپىرەتەۋە بۇ ناۋ رەخنەى دىرىنى عەرەبى و نالىش كەم تا زۆر پىپانەۋە كارىگەر بوۋە.

نالى شارەزىبەكى زۆرى لە رەۋانېئىبە ھەبوۋە، ھەرۋەھا فەرنەنگى وشەكانى دەۋلەمەند بوۋە، ھەرۋەك لەمبارەپەۋە (مەسعود مجمەد) دەلې: «شاعىرى عادەتى، بەلكو شاعىرى پىشكەۋتوۋش، لە تاكە بەپىندا ھەر تاكە نوكتەپەك گەلالە دەكات و ھەر جىگەى ئەۋ تاكە نوكتەپەشى بۇ سازدەپى، ۋەك زوۋرى پەك نەفەرى كە جىگەى پەك نوپى تىدا دەپىنەۋە. كەچى نمونەكانى شىعرى نالى ئەۋەندە واتايان تىدا بىزكراۋە، چاۋ بە ھەلە دەچى لە ژماردىن، ھىچبىشان جىتى بە دراۋسىكەى تەنگ نەكردوۋە، گەلنى لە بەپتەكانى نالى ۋەك كانگى گەۋھەر واپە، تا لىكى دەپتەۋە گەۋھەرى تازەى تىدا دىيارەكەۋى. نالى ھىندەش ئوستادە لە دارشتى بەپتەكانى نەك ھەر پىۋەى دىار نىپە، خۆى خەرىك كەردى بە تامادەكردى جىگە بۇ

دەگەپەئىت، وەك گومتان شىعر تەنيا بەرە نىيە، بەلكو ئەزمونىشە، نالى لە سەرەتادا دەلى بەرەم ھەيە و دواترىش دەلى ئەزمونىش ھەيە و دەتوام بە جوانترىن شىوہ وشەكەم رىز بەكەم و ئەگەرىش بە كوردى شىعر دەلئەم بەرەئەوہ نىيە كە زمانانى دىكە نازام، بەلكو دەمەويت تەبە و ئىنشاي خۇم لەو زمانەدا تاقىكەمەوہ.

ئەم ھەولەندە نالى لای شاعىرانى تىرىش ھەستى پىدەكەن، لە راستىدا «ھەموو شاعىرنىك بە نىيازى سەپاندى شاعىرىەتى خۇى چەند جارنىك ئەسسى زمانى لە مەيدانى مەتەنەتى وشە و واتادا تادەدات، ئىتر يا بە ساغى لىي دەردەچىت يا تىيدا دەگىت و دەگەپتەوہ بۇ مەقەنەنى ھەمبەشەكانى خۇى كە ھەلبەستى زادە دەسلەت و چاپوك سوارى عادەتى خۇيەتى. لە تاك تاكە بەيتى خۇنىشاندا، شاعىر دەپتە مەنوان، پىشەوہ ديارە لەو بەيتانەدا جلوبەرگ و ولاغ خوازىەوہ بەكارھىناوہ. ئەم فەرقەى ئىوان نالى و شاعىرنىكى تىرى كورد لە لاين دەسلەت بەكارھىنانى وشە و رستە و واتاى زەھمەت و سەرکەشەوہ ھەر خۇيەتى بەديار دەگەپتەوہ لە مەيدانى ھەلبەستى ئاسان و ئاسايدا. نالى كە لە رەوہزى سەختى و اتا سەرکەوئ و لە بوارى خورى تەبىردا بىرپتەوہ، ديارە لە دەشت و نەرمەنان و بە ناو تەنگەواندا بە گەپ و شۇخىيەوہ، رىگە دەردەكات، ئەم راستىيە چىرايىكە كە لەبەر تىشىكى ئەو نالى ئەو برە شىعەرى گوتتەوہ...» (مجمەد، ۲۰۰۷: ۱۴۱). ھۆكارى لەدايكىبونى ئەم دەقەش بۇ ئەو دەگەپتەوہ، كەوا بەر لە نالى شىعر بە شىوہى كىرمانجى خوارو و باو نەبوو، مەگەر لە فۇلكۇرى مىللىدا و تىكرا شىعر لە رۇژئاوا و باكوردا بەشىوہى كىرمانجى سەروو، لە رۇژھەلانىشدا بە شىوہى گۇرانى بوو، كە ھەريەكەيان زمانى يەككى يا چەندى لە مېرئىنە دەرەبەگىيەكانى ئەو ناوچانەى كوردستان بوون. نالى يەكەم كەس بوو شىعەرى بە كىرمانجى خوارو كەرد بە باو. «ئەو ھەست و خرۇشەى نالى بۇ زمانى كوردى ھەيەتى و لە دەقى (تەبىي شەككەربارى من، كوردىيە ئەگەر ئىنشا دەكا)، بەرجەستەى كوردو، پىشەنەيەكى لەناو بىرگەنەوہى كورددا ھەيە و بگرە دوستكەرى بونىادە دەروونىيەكەشىەقى. ئەو پىشەنەيە ئىش و نازارىكى پەراويزخستەوہ ھاتوہ، ئەوئەش بەوھۆيەى كوردەكان بەردەوام ھەستىياكوردو لە ئاستى زمانىشدا دەچەوسىنرئەوہ و ئەوئەش ديارەبەكى مېژووہى» (سىوہىلى، ۲۰۲۰: ۲۳۵).

ھەرەك خۇى ئەلئى:

فارس و كورد و ھەرەب ھەرسىم بە دەفتەر گرتوہ

(نالى) ئەمەرى حاكى سى مولكە، ديوانى ھەيە

(مدرس و عبدالكرىم، ۱۹۷۶: ۱۰۶)

لېرەدا نالە بە توندى رووبەرەووى ئەوانە دەپتەوہ كە رەخەنى ئەوہى لىدەگرن كە بە زمانانى تر شىعر نانوسىت، دەلى كە بە ھەرەبى و فارسى نانوسم و اتا ئەوہ نىيە كە من تەوام بەسەر ئەو زمانانەدا ناشكىت، بەلكو من دەمەوى جىواوزىم لەوانەى تر، دەمەوى زمانى كوردى بېشە ناو ناوانەوہ كە شاعىرانى تر ئەمەيان نەكردوہ.

ھاوشىوہى ئەم شانازىكردنەى نالى بە زمانەكەى لەناو نووسەر و شاعىرانى ئەورويىشدا ھەبوو، بۇ نموونە لە بارەى نووسەرى چىكى (فارس كاكفا) (iii) و بەراوردكردنى لەگەل نالىدا، رىوار سىوہىلى دەلى: «كاكفا ھەمان ھالەتى نالى ھەبوو، بەلام بە شىوہىيەكى پىنچەوانەى نالى، دۇلوز شىكارىيەكى زۇر جوانى كاكفاى كوردو، دەلئەت كاكفا نەيدەتوانى بە زمانى (بىدش) بدوى كە زمانى جووھەكان بوو، زمانى (چىك) بىش بۇ ئەو جگە لە زمانىكى فەرمى و ئىدارى و ئاخواتن شتىكتر نەبوو. بەلام زمانى ئەلئانى لەو سەردەمەدا زمانى ككتور و سەردەستەى ئەوكاتەى چىكۇسلۇفاكيا بوو، كە كاكفا ھەولئىدا بە چىكەترى خۇى لەناو ئەو زمانە ھەلكۇلئەت. كاكفا زۇر ھەلئاردنى لەبەردەمدا بوو، نالىش بەھەمان شىوہ، كاكفا دەپتوانى بە زمانى چىكى بنوسىت، خۇى فېرى (بىدش) بكات، يان بە زمانىكى دىكە بنوسىت، نالىش دەپتوانى بە ھەرەبى، فارسى، توركى بنوسىت، يان ھەر بە كوردى نەنوسىت، بەلام نالى كوردى و كاكفا ئەلئانى ھەلئارد بۇ ئەوہى (خۇى تىدا بەرجەستە بكات) (سىوہىلى، ۲۰۲۰: ۲۸۸).

ئەم شانازىكردنەى نالى بە شىعەرەكانىيەوہ تەنبا لەم دەقە شىعەرىدا نابىرنى، بەلكو لە دەقى تىرىشدا دەبىرنى، بەلام سەرەپراى ئەوئەش ھەرگىز خۇى لى نەكۇراوہ ھەرەك دەلئى:

«لايى مەخزەنى طەبە ھەموو كەنزى غەزەلم

قابىلى ضەرىپى رەواچە زەرو زىوى مەئەلم»

(مدرس و عبدالكرىم، ۱۹۷۶:

۲۸۸)

ئەم ھەولەندە نالى لای شاعىرانى تىرىش ھەستى پىدەكەن، لە راستىدا «ھەموو شاعىرنىك بە نىيازى سەپاندى شاعىرىەتى خۇى چەند جارنىك ئەسسى زمانى لە مەيدانى مەتەنەتى وشە و واتادا تادەدات، ئىتر يا بە ساغى لىي دەردەچىت يا تىيدا دەگىت و دەگەپتەوہ بۇ مەقەنەنى ھەمبەشەكانى خۇى كە ھەلبەستى زادە دەسلەت و چاپوك سوارى عادەتى خۇيەتى. لە تاك تاكە بەيتى خۇنىشاندا، شاعىر دەپتە مەنوان، پىشەوہ ديارە لەو بەيتانەدا جلوبەرگ و ولاغ خوازىەوہ بەكارھىناوہ. ئەم فەرقەى ئىوان نالى و شاعىرنىكى تىرى كورد لە لاين دەسلەت بەكارھىنانى وشە و رستە و واتاى زەھمەت و سەرکەشەوہ ھەر خۇيەتى بەديار دەگەپتەوہ لە مەيدانى ھەلبەستى ئاسان و ئاسايدا. نالى كە لە رەوہزى سەختى و اتا سەرکەوئ و لە بوارى خورى تەبىردا بىرپتەوہ، ديارە لە دەشت و نەرمەنان و بە ناو تەنگەواندا بە گەپ و شۇخىيەوہ، رىگە دەردەكات، ئەم راستىيە چىرايىكە كە لەبەر تىشىكى ئەو نالى ئەو برە شىعەرى گوتتەوہ...» (مجمەد، ۲۰۰۷: ۱۴۱). ھۆكارى لەدايكىبونى ئەم دەقەش بۇ ئەو دەگەپتەوہ، كەوا بەر لە نالى شىعر بە شىوہى كىرمانجى خوارو و باو نەبوو، مەگەر لە فۇلكۇرى مىللىدا و تىكرا شىعر لە رۇژئاوا و باكوردا بەشىوہى كىرمانجى سەروو، لە رۇژھەلانىشدا بە شىوہى گۇرانى بوو، كە ھەريەكەيان زمانى يەككى يا چەندى لە مېرئىنە دەرەبەگىيەكانى ئەو ناوچانەى كوردستان بوون. نالى يەكەم كەس بوو شىعەرى بە كىرمانجى خوارو كەرد بە باو. «ئەو ھەست و خرۇشەى نالى بۇ زمانى كوردى ھەيەتى و لە دەقى (تەبىي شەككەربارى من، كوردىيە ئەگەر ئىنشا دەكا)، بەرجەستەى كوردو، پىشەنەيەكى لەناو بىرگەنەوہى كورددا ھەيە و بگرە دوستكەرى بونىادە دەروونىيەكەشىەقى. ئەو پىشەنەيە ئىش و نازارىكى پەراويزخستەوہ ھاتوہ، ئەوئەش بەوھۆيەى كوردەكان بەردەوام ھەستىياكوردو لە ئاستى زمانىشدا دەچەوسىنرئەوہ و ئەوئەش ديارەبەكى مېژووہى» (سىوہىلى، ۲۰۲۰: ۲۳۵).

ئەم ھەولەندە نالى لای شاعىرانى تىرىش ھەستى پىدەكەن، لە راستىدا «ھەموو شاعىرنىك بە نىيازى سەپاندى شاعىرىەتى خۇى چەند جارنىك ئەسسى زمانى لە مەيدانى مەتەنەتى وشە و واتادا تادەدات، ئىتر يا بە ساغى لىي دەردەچىت يا تىيدا دەگىت و دەگەپتەوہ بۇ مەقەنەنى ھەمبەشەكانى خۇى كە ھەلبەستى زادە دەسلەت و چاپوك سوارى عادەتى خۇيەتى. لە تاك تاكە بەيتى خۇنىشاندا، شاعىر دەپتە مەنوان، پىشەوہ ديارە لەو بەيتانەدا جلوبەرگ و ولاغ خوازىەوہ بەكارھىناوہ. ئەم فەرقەى ئىوان نالى و شاعىرنىكى تىرى كورد لە لاين دەسلەت بەكارھىنانى وشە و رستە و واتاى زەھمەت و سەرکەشەوہ ھەر خۇيەتى بەديار دەگەپتەوہ لە مەيدانى ھەلبەستى ئاسان و ئاسايدا. نالى كە لە رەوہزى سەختى و اتا سەرکەوئ و لە بوارى خورى تەبىردا بىرپتەوہ، ديارە لە دەشت و نەرمەنان و بە ناو تەنگەواندا بە گەپ و شۇخىيەوہ، رىگە دەردەكات، ئەم راستىيە چىرايىكە كە لەبەر تىشىكى ئەو نالى ئەو برە شىعەرى گوتتەوہ...» (مجمەد، ۲۰۰۷: ۱۴۱). ھۆكارى لەدايكىبونى ئەم دەقەش بۇ ئەو دەگەپتەوہ، كەوا بەر لە نالى شىعر بە شىوہى كىرمانجى خوارو و باو نەبوو، مەگەر لە فۇلكۇرى مىللىدا و تىكرا شىعر لە رۇژئاوا و باكوردا بەشىوہى كىرمانجى سەروو، لە رۇژھەلانىشدا بە شىوہى گۇرانى بوو، كە ھەريەكەيان زمانى يەككى يا چەندى لە مېرئىنە دەرەبەگىيەكانى ئەو ناوچانەى كوردستان بوون. نالى يەكەم كەس بوو شىعەرى بە كىرمانجى خوارو كەرد بە باو. «ئەو ھەست و خرۇشەى نالى بۇ زمانى كوردى ھەيەتى و لە دەقى (تەبىي شەككەربارى من، كوردىيە ئەگەر ئىنشا دەكا)، بەرجەستەى كوردو، پىشەنەيەكى لەناو بىرگەنەوہى كورددا ھەيە و بگرە دوستكەرى بونىادە دەروونىيەكەشىەقى. ئەو پىشەنەيە ئىش و نازارىكى پەراويزخستەوہ ھاتوہ، ئەوئەش بەوھۆيەى كوردەكان بەردەوام ھەستىياكوردو لە ئاستى زمانىشدا دەچەوسىنرئەوہ و ئەوئەش ديارەبەكى مېژووہى» (سىوہىلى، ۲۰۲۰: ۲۳۵).

ئەم ھەولەندە نالى لای شاعىرانى تىرىش ھەستى پىدەكەن، لە راستىدا «ھەموو شاعىرنىك بە نىيازى سەپاندى شاعىرىەتى خۇى چەند جارنىك ئەسسى زمانى لە مەيدانى مەتەنەتى وشە و واتادا تادەدات، ئىتر يا بە ساغى لىي دەردەچىت يا تىيدا دەگىت و دەگەپتەوہ بۇ مەقەنەنى ھەمبەشەكانى خۇى كە ھەلبەستى زادە دەسلەت و چاپوك سوارى عادەتى خۇيەتى. لە تاك تاكە بەيتى خۇنىشاندا، شاعىر دەپتە مەنوان، پىشەوہ ديارە لەو بەيتانەدا جلوبەرگ و ولاغ خوازىەوہ بەكارھىناوہ. ئەم فەرقەى ئىوان نالى و شاعىرنىكى تىرى كورد لە لاين دەسلەت بەكارھىنانى وشە و رستە و واتاى زەھمەت و سەرکەشەوہ ھەر خۇيەتى بەديار دەگەپتەوہ لە مەيدانى ھەلبەستى ئاسان و ئاسايدا. نالى كە لە رەوہزى سەختى و اتا سەرکەوئ و لە بوارى خورى تەبىردا بىرپتەوہ، ديارە لە دەشت و نەرمەنان و بە ناو تەنگەواندا بە گەپ و شۇخىيەوہ، رىگە دەردەكات، ئەم راستىيە چىرايىكە كە لەبەر تىشىكى ئەو نالى ئەو برە شىعەرى گوتتەوہ...» (مجمەد، ۲۰۰۷: ۱۴۱). ھۆكارى لەدايكىبونى ئەم دەقەش بۇ ئەو دەگەپتەوہ، كەوا بەر لە نالى شىعر بە شىوہى كىرمانجى خوارو و باو نەبوو، مەگەر لە فۇلكۇرى مىللىدا و تىكرا شىعر لە رۇژئاوا و باكوردا بەشىوہى كىرمانجى سەروو، لە رۇژھەلانىشدا بە شىوہى گۇرانى بوو، كە ھەريەكەيان زمانى يەككى يا چەندى لە مېرئىنە دەرەبەگىيەكانى ئەو ناوچانەى كوردستان بوون. نالى يەكەم كەس بوو شىعەرى بە كىرمانجى خوارو كەرد بە باو. «ئەو ھەست و خرۇشەى نالى بۇ زمانى كوردى ھەيەتى و لە دەقى (تەبىي شەككەربارى من، كوردىيە ئەگەر ئىنشا دەكا)، بەرجەستەى كوردو، پىشەنەيەكى لەناو بىرگەنەوہى كورددا ھەيە و بگرە دوستكەرى بونىادە دەروونىيەكەشىەقى. ئەو پىشەنەيە ئىش و نازارىكى پەراويزخستەوہ ھاتوہ، ئەوئەش بەوھۆيەى كوردەكان بەردەوام ھەستىياكوردو لە ئاستى زمانىشدا دەچەوسىنرئەوہ و ئەوئەش ديارەبەكى مېژووہى» (سىوہىلى، ۲۰۲۰: ۲۳۵).

له ساتاي ئهو ديره شيعره دا له پراويزي ديواني نالي دا هاتووه: ((ههرچي شيعرم هيه وهك زهر و زيوي ناو گه خيحه ايه و شاياني ئهويه له عماري چاپخانه دا دايزي ...)) (مدرس و عبدالكريم، ۱۹۷۶: ۲۸۹) ئهوهش ئهويه پري شانازي به خؤكردنه كه شاعير له باره ي شيعره كانيه وه دريده برت، ههروه ها له دهقي تريسدا ئه شانازي كرده دريژه بينده دات و نهك به كوردى نووسين به خاليكي لاواز نازايت، بهلكو ((لهسر هيرشي خؤي بؤ سهر ئهوا ناهه زانه ئهروا و پييان ئهلي پايه ي شيعره كاتم بهوه كه م ناپته وه كه به كوردن و هه موومان منيش و ئيهوش و ئه م هلكه ش تيكرا كوردى ئه زانين و كهواته شيعر به كوردى وتن هيچ هونه ريكي تيا نيه. ئه گهر ئيهو خاوه ن بير و فاميده و تيكه بيشتو ئه بوون، بيرتان له معنای شيعره كاتم ئه كرده وه ئه تانزاني چ جؤره معنایه كم خستو وه قالي شيعره كاتم وه)) (مهلا كهر، ۲۰۰۹: ۷۴). ههروه كو دهلي:

كس به ئه لفاظم نهلي خؤ كورديه خؤكرديه

ههر كسي نادان نهني خؤي طالبي معنا دهكا

(مدرس و عبدالكريم، ۱۹۷۶: ۱۰۷)

نالي دهلي بؤتان نيه رهخه له دره پينه كاتم بگرن له بهر ئه وه ي به كوردى نووسراون، كساني شاره زاي دهوي تا بتواني له وانا و مه بهسته كاني تيكات، ههروه ها ئهلي ئيهو له وانه يه بتوان به كوردى شيعر بلين، بهلام چونكه شاعير و هونه رمه ندن، معناتان دهستگير ناي، بيخه نه شيعره كاتنه وه، له بهر ئه وه خؤي بهراورد كرتنن له گهل من وهك بهراورد پيكردي پتهك و تالي ئوريشي باريكه كه هيچ مه يدايني بهراورد به يه ككردنن له نيواندا نيه زؤر به ئاشكرابي و ئي په رده گه وره ي و بهرزي شيعر و شاعيري له وانا ده بينته وه و تهواو پالپشتي بؤجووني وانا و لايه نگرانيه تي، چونكه گه وره ي و مه زني لهو وشه دا نايبينته وه، بهلكو لهو وانا يه دايه كه وشه كه هله يده گريت و ليكدانه وه ي بؤ دهكريت و بؤيه شه ده ليت سه يري وشه كان مه كه كه خؤم دروستم كروون و تازه دامه ينناوه، كه ئه مه ي دووه ميش زاراوه يه كي به لاغي كونه (خؤكرديه = به داعت) گهر ليزاني وه ره سه يري وانا كه ي بكه.

((خودئاگايي (من) له كؤتاييدا بويرانه تر ديتنه ئاخاوتن و شه ريكي دهسته و يه خه دهكات لهسر رووني و نازكي. وشه ي (نازك) يان (ناسك) ماناي روون و شه فاف و شوشه ييش به دهسته وه ددها، چونكه يه كييك له سيفاته كاني شووشه، نازكيه كه يه تي، ههروهك چؤن يه كييك لهو وه سفانه ي بؤ مندال و ژننش دهكريت هه مانه. خودئاگايي خؤهوشيار له ميانه ي مملانيه كه وه كه تيايدا خؤي بؤ ئاشكرا بووه، خؤيشي بؤ روون بؤته وه. شيعر ييش زمانيكه بؤ به يان كردني ئه و روونبوونه وه ي خوده. به وجؤره ش ديسانه وه مملانيه دوو خودئاگايي ديتنه ئارا. مملاني له نيوان خوديتيه كدا كه ده تانيت به زماني خؤي، خؤي روونبكانه وه و خوديتيه ك كه له زماني خؤيدا، كه كوردى نيه، خؤي به يان دهكات، واته زماني ئه ويتر، بهلام ئه گهر له قؤناعي سه ره تادا خودئاگايي ئاغا تهنيا ده يه ويست كؤيله داني پيدا بنيت و خودئايي كؤيله خودئاگابو به رامبه ر به كؤيله يه تي خؤي، ئه وه ئه ميستا له ميانه ي كاروه، يان دؤزينه وه ي زمانه وه كه گوزارشته له خوديتي...)) (سيوه يلي، ۲۰۲۰: ۳۰۹، ۳۱۰).

دياره خؤي ده زاني كاريكي كرووه ييشتر نمونه ي كه م بووه، يان ههر نه بووه، بؤيه ((له م هه موو هاواري نالي بؤ راكيشاني سه رنجي خهلق به ره و وردى و نازكي و قوولي و مه تانه تي هه لبه سته كاني ههر ده لي ي خه ريكه په نجه مان بگري و

كهواته ديسان ليزه دا ده بينزيت كه نالي په نا بؤ وشه ي جوان ده بات، چونكه ((كؤمه لكردي وشه ي نازك و تهرو تؤل و زرينگه دار له ناو ههر نووسينيكي ئي (هه لبه ست يا په خشان) له خؤوه ره ونه قيك ددها به نووسينه كه. ريگه ش هه موارده كا له پيش هه نكاوي نووسه ر بؤ ئه وه ي ئي زه حمه تيكي زؤر. زه نه ي درووني بخاته ناو زه رفنيكي جوانه وه. شاعير هيه به شيكي زؤري ديوانه كه ي وشه ي بزارد و تريسه ك دارن كه له به ري ئي وانا يي پي پر كروته وه. بيگومان نالي له به كاره يناني وشه ي جواندا مه به ستي تيبردني ئي وانا يي نه بووه، چونكه وهك ده زانين وانا له شيعري ناليدا ته نكي به وشه هه لچنيوه)) (محمه مد، ۲۰۰۷: ۱۱۶). ههر وشه يه كه له ديره شيعره كاني نالي زياتر له وانا يه كه له خؤده گرن، ((هه لگو شيني شيعري نالي تا ئه و راده يه وشكابي وانا كاني ديت، كاريكي به كيشه يه، نه فسيسي دريژي پي دهوي، سه ره راي كيشه، تا بشليي ورد و چاوخه له تينه. مووقلاشي و زه رپه يني، زه فهران پي نابات، ره نكه ئه وساش زه فهر ييبردن ههر يه كجار زه حمه تي. بهلام پاداشي هه لنياني گه وه ره كاني له زه تيكي ئه وه نده گه وره ئي هه متايه، هه موو خؤي ئيهو ماندوو كرتنيك و له گهل خه ريك بوونيك ديتي)) (محمه مد، ۲۰۰۷: ۹۶). هه رچه نده زؤر ليكدانه وه ي ورد بؤ شيعره كاني نالي كراوه، بهلام وهك مامؤستا مه سعود محمه مد ده فهر مووي ((به شيكي زؤري تيكراي ئه م هه لبه سته نه تا ئيستتا به تهواوي، بگره به نيوه چليش، ساغ نه كراونه وه و وانا يان وهك تارمابي ديار و نادباري ناو ئه م ته م و تاريكاييه)) (محمه مد، ۲۰۰۷: ۱۵۶). ئه م بؤجوونه ش ههر ليكدانه وه ي ره خه گران نيه، بهلكو خؤي له شيعره كانيدا ئامازه ي پنده كات، بؤ ئه و نه ((غه زه ليكي هيه به گله يي له چه رخي زه مان ئه كا تيايا و ئه لي گه ردوون هه ميشه كاري ههر ئه وه بووه خراپه سه ريخاو چاكه بكا به ژيره وه وه به ره مه ندان چاو له ده ست و داموي كه ساني مايه بووچ بكا. لهو غه زه مايدا ئه م به يته شي هيه كه هه مووي شانازيه به خؤي و به سوو كراني ي به رانه ره كانيه تي به رانه ره خؤي:

(نالي) حه ريفي كس نيه، ئيلف و ئه ليفي كس نيه

به يتي ره ديفي كس نيه، هه رزه نويسه، گه پ دهكا

ئه مه دياره نيشانه ي ئهويه كه نالي خؤي به هاوسه ري كه س لهو هاوولانه ي خؤي دانه اوه كه له كؤمه لدا دباري بوون و خؤي لا له هه موويان به قابيله تر بووه. جا ئه گهر ئه وه راست ئي كه مه شه ووره گوايه رووي ده ي سه ره تاي ئه م غه زه له له موقتي زه هاوييه و هه موويشان ئه زانين موقتي چ زانايه ك بووه و پايه يه كه ي ئاييني و زانستي و كؤمه لايه تي چننه به رزي بووه، بؤمان ده رته كوي ئه ي نالي چؤن پياويك بووي و تا چ راده يه ك به خؤي نازيني)) (مهلا كهر، ۲۰۰۹: ۶۷).

ههروه ها له دييريكي تر دا ده لي:

بولبولي طه بعم ئهوا ديسان ئه نا خواني دهكا

نوكنه سه نجی و، به ذله گويي و، عه نهر ئه فشاني دهكا

کاری دەوی. له دۆزینەوهی تەلهی وانا که نالی خستووته تیه نیوان هەندی هەلبەستەکانیەوه. که دەلیم (گرهوه دهکەم) ئەوه برانه له پێشەوه گرەوه کهم بردووتهوه، چونکه نزیکی ۱۵۰ سال تێپهروه بهسەر بهشیکی ئەو تەلانی نالی تا ئیستا کهش به کەس نەرەواوتهوه (محەمەد، ۲۰۰۷: ۹۷)، له دێره شیعریکی تریشدا دەلایت:

شیعری خەلقى کەمی دهگاته شیعری من بۆ نازکی!

کەمی له دهفتهندا پهتک دهعوا لهگهله ههردا دهکا!

(مدرس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۱۰۷)

دیسان لێرهشدا نالی زاراوهیهکی دیکهی رهوانیژی کۆن بهکاردهبا، که مەرچیکه توندوتۆژی دهدهاته شیعەر ئەویش نازکی (لهتافهت)، شیعری خۆی له پلهیهکی بالای نازکی دادەنیت و به تالە دەزووی ئاوریشی بهراوردی دهکات له بهرامبهردا هی خەلک به بن و پهتک.

له دێره شیعریکی دیکهدا نالی زۆر ئاشکراتر بۆچوونی خۆی لهباری به بهرزتر دانانی وانا بهسەر وشەدا دردهبرئ:

له جگهگرگوشهیی شیعرم مەده مەعنايي خراب

بۆ خهطا کەس نیه پراضی که له ئەولادی درئ

(مدرس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۱۰۷)

(۲۵۳)

لێرهدا ئەوهی زهفکراوتهوه واتای شیعەر، واته نالی به دەست لیکدانەوهی خرابی واتای بۆ شیعرهکانی که وهک جگهگرگوشهیی وان دەنالین (ههتاگو شیوه پر رهنگ و وینهو نهقش و نیگار بۆ، پتر ئی دوهوشیتەوه بییت بهزرفی واتای وردو ناسک و شەنگ، نالی خۆی له بهیتهکی زۆر بهسۆزدا ئەمهی گوتوه: ... مەعنا لیدانەوهی خرابی شیعریش له سێ رێزای راسته سهقامهوه دیت، جگه له لارینی و کۆیره پێی ئەوتۆ لێره جینی باس کردنیان نایهتەوه، پهکیک لهو رێزانه ئەوهبوو که لینی دعوام و وا ئیستاش دیتەوه پێشان:

رێزای یه کهم: مەعنا لیدانەوهی ههلهو چهوت و کهموکەسر.

رێزای دووم: له لاوه خواستنهوهی وانا بۆ ناو ههلبهست.

رێزای سێیه: کهم کردنهوهی مەعناو سپرینهوهی جوانی و ئارایش، که ئەمەیان پهکار له هی دووم ناپهسەندتره (محەمەد، ۲۰۰۷: ۱۸۹)، ئەم واتایهش له هەندی شیعری دیکهدا په یوهست دەبێ به شتی دیکهوه:

به ظاهر گەر مهگس داره، به باطین صدە چەمەن زاره

به صورت يەک به يەک خارە، به مەعنا صدە گولۆستانه.

(مدرس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۹۳).

(۴۹۳):

هەرچەنده بۆنهی وتی ئەم شیعەرە وەسفی رێگهی مەککهیه، بهلام دەتوانین چەند شتیکی ئی ههلهنجین:

1. نالی له نیوه دێری یه کهمدا ههردوو وشه زاهیر (روالەت) و باتین (ناخ) دههینیت و بیس و پۆخلی په یوهست به زاهیر دهکا و گول و گولزاریش به ناخ و باتین، ئەمەش دەرخری ئەوهیه که نالی کهسێک بووه بروای به روالتی پرووکەش نییه و کیشی نیوان رووکەش و ناخیش درێژکراوهی ئەو کیشمه کیشمه فەلسەفیهیه که په یله سوفانی کونی ئیسلامی له ژیر کاریهگری فەلسەفهیی یۆنانیدا هه یانبوو و په یوه تەوه ناو ئەدهب و

(مدرس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۱۰۱)

وهک ده بیین لێرهشدا نالی زهوق و بههره شیعری گوتی خۆی به ئاوازی بولبول چواندوو و ئەو تەبعه رهوانهشی بیرو واتای ورد و قول (نوکنه سهنجی) و قسهی ناسک و خوش (بهزله کۆبی) ئی ههلهقهوتی و بۆن و بهرامهیی خوش (عهنهر ئەفشان) به ههموو لایهکا دپهژنیت.

ههروهها له دێره شیعریکی تردا دهلئ:

یا له مهیدانی فهصاحتدا به میثلی شهه سوار

بۆ تهنه مومول بهو ههموو نوهه زوبانی رادهکا

(مدرس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۱۰۶)

لێرهشدا نالی وشهیی فهصاحتی داوته پال خۆی، که وهکو پێشتر باسی لیهوهکراوه له رهوانیژی کۆندا لایهنگرانی جاحز دهیدنه پال وشهکان و ههندیکیش دهیهستهوه به وانا یا وشه و وانا، لێرهدا رهوانی و فهصاحتی نالی بالادستییه بهسەر تیکرای ئەو زمانهیی که دهیزانی به وشه و واتاوه، (بهلام نالی وه نهی لههیچهوه شانازی بهخۆیهوه کردبۆ. له هونهرمهندی و شاعرییهتی که شانازی به خۆیهوه ئەکا. واته شانازی به شیعرو هونهره که یهوه ئەکات. دیاره نالی له مهیدانی ههلسهنگاندنی شیعرو توانای دیاریکردنی خالەکانی هیزو بۆ هیزیدا گه یهوه رادهیهکی پهکار بهرز، بۆیه توانیوهتی ئەو ههموو دهستی قهدر و قهیهته بخاته سهر شیعری خۆی... (مهلا کهریم، ۲۰۰۹: ۷۱). له دێره شیعریکی تری هاوشیوهدا دهلئ:

پێته هوجرم، پارچه پارچهی موسوهدم بکړئ به رۆح،

هەر کەسی کونال و پارچهی ئی به دەل سهودا دهکا

(مدرس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۱۰۷)

وهه ئەهه ئەوهی له شیعەر دهزانی، رهشوووسی شیعریکی که هینشتا پاکتوس نهکرای به روحت بکهر، ئەمەش راستی بهتی پێشوو دهسهلینیت که نالی گهوهیه که بۆ وانا دهگه رینیتەوه نهک ریزبوونی وشهکان، چونکه لێرهدا هینشتا شیعرهکی مشتومال نهکردوو، دهلئ وهه ئەهه ئەوهی به دوا پارچهی دهگهندا دهگه پێی ئەم رهشوووسه به رۆحی خۆت سهودا بکه، هینشتا ههه قازانجته.

وهک دیاره له تهواوی شیعرهکانیدا (بهکارهینانی وشهیی وانا مه یاهو بهرز، کاریکه نالی زۆر جارانی کردوو) (محەمەد، ۲۰۰۷: ۱۸۵) (بهشیکی بهرچاوی دیوانهکی نالی بریتیه لهم شیهوه شیعری وانا سهختی، وشه سهرکهشی، دارشتن مهکهکم، وا ههیه غهزه لیک وه یا قهصیدهیهکی سهرا بهری بهم شینوازه داناوه. وهک قهصیدهی:

ئهی جلوه دهری حسن و جله و کیشی تهماشا

سهر پشتهی دین بۆ مهدهدی توو نیه حاشا... (محەمەد، ۲۰۰۷: ۱۵۶)

ئهو وردەکاری و قورسی واتایه دهگاته رادهیهک که دهگوترئ: (ههروهک یاری شهترهخ زهینی یاریچی تیژ دهکا، شیعری نالی لهویش زیاتر زهینی رۆشنبیر دهکاتهوه و رای دێتی به هه لینیانی مهتلی زهینی له مهیدانهکانی ئەدهب و وهک ئەدهدا که رامیاری و ئابووری و هونهرییه، دهتوانم گرەوه بکهم لهسەر ئەوه دۆزینەوهی تەلهی شهترهخ که گه ورهترین زانای شهترهخ نایهتیهوه که متر زهین

رهنه‌ی سه‌رده‌ی عه‌باسیه‌کانیش، زۆرجار ده‌قی یه‌هه‌سه‌نگینه‌ی و نالیش به‌هۆی کاریه‌ریبوونی به‌و کلتوره‌ی وه‌ریگرتووه.

2. له‌ نیوه‌دێری دووه‌مدا که‌ ته‌واوکه‌ری بۆچوونه‌کانی نیوه‌دێری یه‌که‌مه‌ هه‌ردوو وشه‌ی سوهرت (ده‌م = روخسار = شیوه) و واتا ده‌هینیت و خار و خه‌س و دێرک به‌ شیوه‌ی و روخساری ده‌ره‌کی پێوه‌ست ده‌کات و واتاش به‌ گۆلستان، خۆشی دواجار ده‌بێته‌ لایه‌نگری گۆلستان و چه‌مه‌زار و واتا.

نالی له‌ نیوه‌دێری دیکه‌دا ته‌م په‌یوه‌ندییه‌ دوانه‌یه‌ی نیوان شیوه‌ی و واتای داوه‌ته‌ به‌ر باس:

به‌ سوهرت: جه‌لوه‌تی، غه‌رقی عه‌لابی هه‌روه‌کو خه‌لتی به‌ مه‌عنا: خه‌لوه‌تی، مه‌ستی موانجات و موجه‌په‌ردی

(مدرس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۶۳۱).

دیسان لێره‌شدا نالی هه‌ردوو وشه‌ی (سوهرت) و (مه‌عنا)ی هه‌یناوه‌ بۆ وه‌سفکردنی مرۆڤی که‌ خواناس بێت، به‌لام و خۆی ده‌رناخت که‌ خواناسه‌ و هه‌میشه‌ فیز به‌سه‌ر خه‌له‌که‌وه‌ بکات، له‌م رووه‌شه‌وه‌ سوهرت به‌ زاھیر و مه‌عناش به‌ بائین گرێدراوه‌، له‌ هه‌مانکاتدا سوهرت به‌ رۆژ و مه‌عناش به‌ شه‌و به‌ستراوه‌ته‌وه‌، به‌لام لێره‌دا هاوتای و یه‌کسانیه‌ک له‌نیوان شیوه‌ی و ناوه‌رۆکدا هه‌یه‌، چونکه‌ ته‌و خواناسه‌ی نالی ده‌یه‌وێت له‌رووی روخساره‌وه‌ که‌سه‌تیکی ئاساییه‌ و به‌ رۆژ وه‌کو که‌سه‌تیکی ئاسایی له‌ په‌یوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تیداوه‌ و به‌ شه‌ویش له‌ زیکری خودا داوه‌.

له‌ شیعریکی دیکه‌دا نالی به‌ چه‌شنیکی دیکه‌ له‌ واتا دواوه‌:

نوکی خامه‌ی من که‌ بێته‌ مه‌عنا ئارایی که‌مال خه‌ط به‌ خه‌ط ئیظهارێ نه‌قشی صوره‌تی (مانی) ده‌ک

ئیسیتپاعه‌ و قووه‌تی طه‌بع، به‌ کوردی و فارسی عاره‌ی، ئیظهارێ چالاکێ و چه‌سه‌پانی ده‌ک

(مدرس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۱۰۳،

۱۰۴)

ته‌م ده‌قه‌ دوو خۆینده‌وه‌ زیاتر هه‌له‌ده‌گرێ یه‌که‌میان ته‌وه‌یه‌ که‌ نالی ته‌فه‌زیه‌ت و به‌رز و بالایی شیعری ده‌داته‌ پال و اتا، واته‌ ده‌بێته‌ لایه‌نگری ته‌و چینه‌ی که‌ واتا له‌ وشه‌ به‌ به‌رزتر داده‌بێت، ته‌ویش له‌و رووه‌وه‌ که‌ نووکی خامه‌ی خۆی به‌ نیگاری سوهرتی (مانی)^(۷) ده‌شه‌هینیت، واته‌ خامه‌ی نالی وه‌ک فلجه‌ی (مانی) وایه‌ و نیگاری ده‌گه‌من و رازاوه‌ ده‌کیشیت و ته‌و وینانه‌ش له‌رووی واتایه‌وه‌ له‌وه‌یه‌ری ته‌واومه‌ندیتی و که‌مال دایه‌، به‌لگه‌ی ته‌و بۆچوونه‌مان ته‌وه‌یه‌ که‌ نالی مه‌عنا ئارایی که‌مال په‌یوه‌ست ده‌کات به‌ توانستی به‌هره‌ی شیعری زگیاکیه‌وه‌ (ئیسیتپاعه‌ و قووه‌تی تبعه‌م = توانستی به‌هیزی به‌هره‌ی نووسینی زگیاکی)، به‌مه‌ش واتا له‌خۆرا نایه‌ت، به‌لکو له‌ به‌هره‌یه‌کی زگیاکیه‌وه‌ دێ و به‌ فیزیوون و ته‌زموون وه‌رناگیرێ، که‌واته‌ گه‌وره‌ی شیعری له‌ ته‌واومه‌ندیتی واتای دایه‌.

دووهم جار ده‌شیت شیعره‌که‌ به‌ چه‌شنیکی دیکه‌ لیکدانه‌وه‌ی بۆ بکریته‌ ته‌ویش ته‌وه‌یه‌ که‌ نالی له‌ نیوه‌دێری یه‌که‌مه‌دا وشه‌ی مه‌عنا ئارایی هه‌یناوه‌ و له‌ نیوه‌دێری دووه‌میش (خه‌ت به‌ خه‌ت) و (سوهرت)ی هه‌یناوه‌ که‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ شکل و

شیوه‌ی و ریزیوونی وشه‌کان و ئینجا هه‌ردووکیانی یه‌که‌وه‌ به‌سه‌تۆته‌وه‌ و هاوتای ته‌و نه‌خش و نیگارانیه‌ی کردووه‌ که‌ (مانی) کیشاویه‌تی، واته‌ لێره‌دا نالی به‌ها و نرخ بۆ واتا و وشه‌ داده‌بێت و یه‌که‌وه‌یه‌یان گری ده‌دات، هه‌روه‌ها لایه‌نی به‌هره‌ (ته‌بع) له‌گه‌ل لایه‌نی ته‌زموون و فیزیوون (کوردی و عه‌ره‌بی و فارسی) یه‌که‌وه‌ ده‌به‌سه‌ستینه‌وه‌، به‌مه‌ش بنه‌مای شیعری چاک لای نالی ده‌بێته‌ دوو شت، ته‌وائیش یه‌که‌رتوویی به‌هره‌ و ته‌زموون و واتا و وشه‌کانه‌.

هه‌روه‌کو له‌ دێریکی دیکه‌دا ته‌م جۆره‌ روانینه‌ی نالی بۆ وشه‌ و واتا و په‌یوه‌ندی نیوانیان به‌ چه‌شنیکی خوازه‌یه‌انه‌ ده‌رده‌که‌وێت:

نالی عه‌جب به‌ قووه‌تی حیکمه‌ت ته‌دا ده‌ک مه‌عنا ئی زۆر و گه‌وره‌ به‌ له‌فضی که‌م و بچووک

(مدرس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۲۶۰)

ته‌م دێره‌ دوو ڕاڤه‌ هه‌له‌ده‌گرێ که‌ بێچه‌وانه‌ی یه‌ک ده‌وه‌سته‌وه‌:

یه‌که‌میان ته‌وه‌یه‌ که‌ نالی له‌ مملاتی نیوان وشه‌ و واتادا پشته‌ لایه‌نگرانی واتا ده‌گریته‌ و به‌رزێ شیعری ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ هه‌بوونی به‌رزێ و زۆری واتا که‌ له‌ شیعری، (مه‌عنا ئی زۆر و گه‌وره‌) و وشه‌ به‌ لاهه‌کی و که‌م سه‌یه‌ ده‌کات (له‌فضی که‌م و بچووک)، ته‌مه‌ش بێچه‌وانه‌ی قسه‌که‌ی جاحزه‌ که‌ ده‌نی واتا که‌ له‌سه‌ر رینگا که‌ فریادراون و کوکه‌ له‌گه‌ل هه‌وادارانێ عه‌بدولقاهیری گورگانی.

دووهمیان: کوکی و یه‌کانه‌گری قسه‌که‌ی نالییه‌ له‌گه‌ل ته‌و زانا یا نه‌ی روه‌نیه‌تی که‌ وشه‌ و واتا به‌ دوو رووی دراویک داده‌نن و وا پێناسه‌ی روه‌نیه‌تی ده‌که‌ن که‌ واتا له‌گه‌لێکی زۆر (مه‌دلوه‌لێکی زۆر) له‌سه‌ر چه‌ند وشه‌یه‌کی که‌م (دال) یه‌ک باره‌که‌یت و به‌مه‌ش فره‌ واتایه‌کی زۆر بۆ شیعره‌که‌ به‌هینته‌کایه‌وه‌، نالیش پێشان ده‌لێت پاسته‌ وشه‌کان له‌رووی ژماره‌ و قه‌باره‌وه‌ که‌م و بچووک (داله‌کان که‌من)، به‌لام واتا که‌م زۆر و گه‌وره‌ن (مه‌دلوه‌لێکان زۆرن) و ته‌م جۆره‌ هونه‌رکاری و وه‌ستاکاریه‌ سه‌یر و نایابه‌ش له‌ توانای که‌سه‌یکه‌ که‌ لێزان و شاره‌زا بێت.

له‌ هه‌ندیک دێری دیکه‌دا نالی وشه‌ی (ته‌زم) یه‌کاربردووه‌، که‌ پێشتر لای عه‌بدولقاهیری لیبی دوان، بۆ نمونه‌:

نه‌ضی (نالی) میثلی ئاو و ئاوینه‌ ره‌نگی نییه‌

دو رووه‌ بۆ سه‌یری خاطر، یه‌ک خه‌فی و یه‌ک ئاشکار

(مدرس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۱۷۴)

لێره‌دا نالی گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ بیروکه‌ی ریزیوونی که‌ره‌سه‌کانی شیعری و دانانیان له‌ شوێنی دروستی خۆیان، واته‌ هه‌مان ته‌م بێوه‌ی که‌ عه‌بدولقاهیری لایه‌نگرانی ئاماژه‌ی بۆ ده‌که‌ن به‌ گه‌رنگ ته‌مه‌رکردنی دانانی وشه‌کان له‌ شوێنی پاسته‌قینه‌ی خۆیان، هه‌روه‌ها دیسان گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ واتای واتا که‌ عه‌بدولقاهیری باسی کردووه‌، که‌ واتای به‌لاخی وشه‌کانه‌ نه‌ک واتای گشتی که‌ هه‌موو خه‌لک لیبی تێده‌گات، بۆیه‌ ده‌بێن ته‌زم (شیعری = ریزیوون و دارشته‌نی وشه‌کان) به‌ ئاو و ئاوینه‌ چوێتراه‌ و هه‌روه‌ک چۆن ته‌وان رهنگیان نییه‌، به‌لام زۆر شت ده‌نوێن، ته‌زمی (نالی) ش ئاویه‌ و دوو واتای هه‌یه‌، یه‌کیکیان ئاشکاریه‌ که‌ هه‌موو خه‌لک لیبی تێده‌گات، به‌لام ته‌وه‌ی تریان خه‌فی و شاراوه‌یه‌ و ته‌نیا ته‌هلی شیعری لیبی تێده‌گه‌ن.

له‌ شوێنیک دیکه‌دا ته‌م ته‌زمه‌ به‌ شتی دیکه‌ گرێدراوه‌:

نوصی (نالی) رهنکه‌ هه‌ر که‌س بیی، بیکاته‌ گوی

چونکه‌ ته‌ظمی صاف و ورده‌، هه‌روه‌کو مرواریه‌.

(مدرس و عبدالکریم، ۱۹۷۶: ۵۸۲)

بومنجل، عبدالمملک (د.) (۲۰۱۵)، تأصيل البلاغة، بحوث نظرية و تطبيقية في أصول البلاغة العربية، منشورات مخبر المناقفة العربية في الأدب و نقده.

الجاحظ، الحيوان، أبو عثمان: عمرو بن بحر (ت: ۲۵۵هـ) (۱۹۳۸) ج ۳، تحقيق: عبدالسلام هارون، مطبعة مصطفى البابي الحلبي، القاهرة.

الجرجاني، عبدالقاهر، (۱۳۲۱)، دلائل الإعجاز، تصحيح: محمد عبده، محمد محمود التركي الشنقيطي، مطبعة مجلة المنار، القاهرة.

جمعي، الاخضر (د.) (۲۰۰۱) اللفظ والمعنى في التفكير النقدي و البلاغي عند العرب، ط. ۱، منشورات اتحاد الكتاب العرب، دمشق.

حسين، عبدالقادر (?)، أثر النحاة في البحث البلاغي، دار النهضة، مصر - القاهرة ط. 1، د.ت.

خصائص الأسلوب و جاليات البناء، دراستان في أسلوبي الرائدین نالی و گوران، د.طاهر مصطفى هیرانی، مؤسسة موكريانی للبحوث و النشر، الطبعة الأولى، مطبعة خاني، دهوك، ۲۰۲۰.

رقية و خديجة، رقية، جيلاني خنفسوية (۲۰۱۸)، قضية اللفظ و المعنى عند عبدالقاهر الجرجاني، رسالة الماجستير، جامعة عين شمس، جازا.

زرين كوب، عبدالحسين (د.) (۱۳۸۸) اشنايي با نقد ادبي، ج. ۸، انتشارات سخن، تهران.

الصغير، محمد حسين علي (د.) (?) نظرية النقد العربي، ط. ۱، دار المؤرخ العربي، بيروت، لبنان. بدون تاريخ الطبع.

ضيف، شوقي (د.) (۱۹۶۲)، في النقد الأدبي، ط. ۹، دار المعارف، القاهرة.

العبيدي، عادل هادي حمادي (د.) (۲۰۱۲)، قضية اللفظ و المعنى، مجله الاستاذ، عدد ۲۰۱.

العسكري، أبو هلال، الحسن بن عبد الله (ت: ۳۹۵ هـ) (۱۹۷۱) كتاب الصناعتين، تحقيق: علي محمد البجاوي، محمد أبو الفضل ابراهيم، مطبعة عيسى الحلبي، القاهرة.

العلوي، محمد أحمد بن طباطبا (۱۴۲۶)، عيار الشعر، شرح و تحقيق: عباس عبد الساتر، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان.

فيود، بسويوني عبدالفتاح (د.) (۲۰۱۰) علم المعاني، ط. ۳، مؤسسه الختار للنشر و التوزيع، القاهرة.

قبائلي، حميد (د.) (۲۰۱۷) نظرية النظم عند عبد القاهر الجرجاني، دراسة في الأسس و المطلقات، مجلة الامر، عدد ۲۹.

القيرواني، أبو علي الحسن بن رشيق (ت: ۴۵۶ هـ)، (۱۹۷۲) العمده في محاسن الشعر و آدابه و نقده، تحقيق: محمد محيي الدين عبدالحميد، دار الجليل، بيروت.

كاهنة و مندواس، بو منصور و زينة (۲۰۱۸) تطور النظرية النظم بين الجاحظ و عبدالقاهر الجرجاني، اللفظ و المعنى انموذجا، رسالة الماجستير، كلية الاداب، قسم اللغة و الادب العربي، جامعة بجاية.

له نيوه ديزي به كه مدا شاعر وشهی (نوسخ = نامؤژگاری و په ند و عبره تى) هيناهه، كه به جزريك له جوره كان ده كه ويته ناو خانه ي و اتاوه، له نيوه ديزي دووه مدا وشه ي (نه زم = هؤننه وه و ريزكردى وشه كان) هاتووه و هه ريه كه له نوسخ و نه زميش به ئەندازى يه كاريگه ريبان هه يه و هيج يه كيكيان به سه ر نه وه يتر فهرز نه كرون، ئەمەش له بهرته وهى نامؤژگاريه كه (واتا كه) چاك و پته و به كه لگه و ريزكرن و دارشته كه شى بى گرى و گوئل و كيشه يه، وه كو مروارى ساف و لووسه و هه ر كچيكى جوان بيبينى ئاره زوو ده كات بيكاته گواره و له گوئى بكات.

۴. ئەنجام

۱. نالی وهك شاعيريكي كارامه و توانا، زۆر به وردى ئاگای له وه كيشمه كيشمه و مملانييه هه بووه كه زمانه وانان و زانايانى ره وانبيزي عه رب له باره ي وشه و واتادا هه يانبوه و ئەمەش له ده كه كانيدا رهنگى داوته وه.

۲. نالی له هه نديك شيعردا واتا به بهر زتر له وشه داده نيئ و باشى و توندوتۆلى شيعر ده به ستينه وه به لايه نى واتاي.

۳. له هه نديك ديزي ديوانه كه يدا، نالی هه ردوو لايه نى وشه و واتا وهك يهك سه ير ده كا و بوونى هه ر يه كيكيان به پيويست داده نيئ و وه كو دوو رووى دراويك لنيان ده روانيئ.

۴. نالی كومه ليك ده سه ته واژه ي وهك (ته ب، فه ساحه ت، ئينشا، نه زم، سوهره ت، زاهير، باتين، نازكى، ديقه ت) له شيعره كاني به كايردوووه، كه هه موويان له چوارچينه ي دواليزمى وشه و واتا له ره وانبيزي كونا نامازه يان بينكراوه و بوون و هاتنه ديان خراونه ته پال وشه يا واتا يا هه ردوويان بينكه وه.

۵. ليستى سه رچاوه كان

سيوه يلى، ريبوار، ۲۰۰۱، كئيبى نالی، ده زگای چاپ و په خشى موكريانى، چاپى يه كه م، چاپخانه ي وه زاره تى په ره ره ده.

سيوه يلى، ريبوار، ۲۰۲۰، نالی له به بلاغوه بۆ مؤديرينته، بلاوكراوه ي ريكخراوى زه رياب بۆ خزمه تگوزارى كولتورى، چاپى دووه م.

مهمه د، مه سعود، ۲۰۰۷، چه پيكى له گوئزاري نالی، ده زگای چاپ و بلاوكردنه وه ي ئاراس، چاپى دووه م، هه ولير.

مدرس و عه بدولكه ريم، مه لا عه بدولكه ريم و فاتيح، ۱۹۷۶، ديوانى نالی، مه لا خدرى ئەسمه دى شاوه يسى مكابەلى، ليكوئينه وه و ليكدانه وه، مهمه دى مه لا كه ريم پياچووته وه، به غندا.

ميران و شاره زان، سه ردار هميد و كه ريم، ۱۳۹۰هـ، ديوانى حاجى قادري كوئى، ليكوئينه وه و ليكدانه وه، ج. ۲، چاپخانه ي سه ميبى، سه ره شه ت.

مه لا كه ريم، مهمه د، ۲۰۰۹، نالی له كلاورؤژنه ي شيعره كانييه وه، ليكوئينه وه، ده زگای چاپ و بلاوكردنه وه ي ئاراس، چاپى دووه م.

محمود، فضيلت (د.) (۱۳۸۵) معنائشناسی و معانی در زبان و ادبيات، چ. ۱، انتشارات رازی، کرمانشاه.

مندور، محمد (د.) (۱۹۹۶)، النقد المنهجي عند العرب، دار نهضة مصر للطباعة و النشر، القاهرة.

پينگه‌ی ئەلکترۆنی: www.ar.m.wikipedia.org

کریه، کريمة محمد (د.) (۲۰۱۵)، قضية اللفظ و المعنى في النقد العربي القديم، مجلة مركز دراسات الكوفة: مجلة فصلية محكمة، عدد ۳۸.

کاملان و یزدانی فر، محمد صادق (د.)، سالحه (۱۳۹۲)، دلالت الفاظ بر معانی از دیدگاه اصولیان و زبانشناسان، مجله مطالعات اسلامی- فقه و اصول، شماره ۹۵.

محمود، رزايقيه (د.) (۲۰۱۹) قضية اللفظ و المعنى عند الجاحظ: قراءة في رؤى النقاد المحدثين، مجلة إشكالات في اللغة و الأدب، عدد ۲، الجزائر.